

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине** Небојша Марковић,
- **пуномоћници оштећених** Наташа Кандић и Марина Кљајић,
- **сви оптужени,**
- **и браниоци:**
 - адв. Бранкица Мајкић - бранилац опт. Деветака и Девчића,
 - адв. Марија Ивановић - бранилац опт. Радојчића,
 - адв. Војислав Вукотић - бранилац опт. Крњајића,
 - адв. Бранко Лукић - бранилац опт. Миодрага Димитријевића и Влајковића,
 - адв. Јасмина Живић - бранилац опт. Перића,
 - адв. Бранко Димић, браниоца опт. Јосиповића,
 - адв. Гордана Живановић - бранилац опт. Јована Димитријевића,
 - адв. Слободан Живковић - бранилац оптужених Стојановића и Бачића,
 - адв. Бранислава Фурјановић, бранилац оптужених Косијера и Стевановића,
 - адв. Радослав Шошкић, бранилац опт. Николајидиса.

Приступили су и сведоци Борислав Богуновић и Неђо Макивић.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ.**

Претрес је **ЈАВАН.**

Главни претрес **се наставља** у 15 часова и 10 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

ИСПИТИВАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, господине Богуновићу.
Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваши лични подаци, име оца?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Душана, шта сте по занимању?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Виша економска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По занимању економиста, са стаом у?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Шиду, Масарикова 68-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са станом у Шиду, улица Масарикова 68-а.
Година рођења и место рођења?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: 25.03.1950. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1950. године, где?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Негославци, општина Вуковар,
Република Хрватска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Негославцима, општина Вуковар. Реците ми, да ли сте у неком сродству или у завади са оптуженима у овом поступку - Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановићем, Драганом Бачићем, Зораном Косијером, Петронијем Стевановићем и Александром Николајидисом?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би одговорима на та питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу себе или неког свог блиског сродника. Пре него што кренете да сведочите, положићете заклетву, прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има ту нека столица да седнете?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да седнете и спустите микрофон доле према Вама.

Сведок Борислав Богуновић, од оца Душана, по занимању економиста, са пребивалиштем у Шиду, улица Масарикова 68-а, рођен 25.03.1950. године у Негославцима, СО Вуковар, са оптуженима несродан, није у завади, опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових четрнаест лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас, у октобру и новембру месецу 1991. године. Ближи предмет оптужбе је напад на Ловас и страдање цивила приликом тог напада, затим, убиства, телесна повређивања и противзаконита затварања цивила у овом периоду у селу и страдање цивила приликом догађаја на такозваном минском пољу.

Вас је одбрана оптуженог Милана Девчића, адвокат Бранкица Мајкић, предложила за сведока, с тим да имате нека сазнања о овоме што је предмет наше оптужбе.

Изволите, господине Богуновићу, испричајте све што Вам је познато у вези овога.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Што се тиче самог Ловаса и дешавања у Ловасу, ја у томе нисам учествовао. Знао сам да ће бити напад, мислим да је то било 09./10. октобра 1991. године и о томе ме је обавестио Крњајић Жељко који је био командир станице полиције у Товарнику. И ја сам га питао, «ко ће то да води», он је рекао, «идемо под, војска то води, војска је направила план, све ће то ићи по ономе како они буду испланирали» и питао сам га, са колико људи креће, а он је рекао, десет до дванаест људи ће кренути, на шта сам му рекао само: «Пази на себе и на људе да се сви живи и здрави вратите и да то прође како треба». Нисам имао приступа, нити код планирања тога, нити код самога извођења напада на село Ловас, тако да, овај, што се тога тиче, не могу нешто да кажем.

Имао сам у то време док сам био министар унутрашњих послова, двојицу пуковника, Љубишу Петковића и Суботић, мислим да се Милан звао, нисам сигуран, код којих сам ишао свако јутро на реферисање и који су ми давали задатке шта ја уствари треба да урадим, односно шта би било најбоље да се уради. Исто тако, значи за Ловас сам сутра сазнао да се ушло у Ловас, да је, овај, било мало пуцњаве, али није било неких већих жртава. И пошто смо већ у Товарнику имали полицију, станицу полиције, ту је био Жељко Крњајић као командир. Исто смо то планирали и у селу Ловас, међутим, речено ми је да још није време за то и да се то још мало сачека, да се види какво ће стање бити и шта ће даље да се дешава.

После пар дана је тамо, мислим да је именован Воркапић да ли Милорад или не знам, за командира и знам да је Крњајић 11.-ог, чини ми се или 12.-ог, мислим да је 11.-ог да је рањен и да је превежен у Београд у болницу, тако да овај, ето што се тога тиче око Ловаса. Значи, не знам пуно и не могу пуно ту да Вам кажем, јер сам слабо одлазио у Ловас. Иначе, иако сам из тог краја, нисам тамо, ретко сам одлазио, нисам био упознат

пуно са неким стварима. Оно што сам чуо на реферисању или када је тако нешто преношено, али знам да, кажем, да је речено да је, јер сам питао када се вратио Крњајић, ко је водио, Камбери, не знам, био је овај, наредба је била од Лончара и тако. Али углавном, то је све било што сам чуо и кажем, нисам био нити сведок, нити сам имао неког уплива већег у то што се радило, односно што се дешавало у тим моментима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је го све?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па могу још да кажем, ето, овај, да је после погибије покојног Воркапића, негде после седам, осам дана, десет, колико је то било, негде после 20.-ог, да је Милан, овај сада не могу да се сетијм, овај Девчић, Девчић да је постављен био за овај командира полиције у Ловасу. Иначе, и поред тога што сам био на тим састанцима, нисам могао да одлучујем, односно све до негде крајем дванаестог месеца 1991. године, била је војна управа где ми нисмо, значи цивилна власт није заживела, односно није могла ништа да уради без сагласности војске, односно без људи који су у то време били на командним местима и који су одлучивали о томе шта ће се и како ће се радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, колегинице Мајкић.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Богуновићу, ја сам Бранкица Мајкић, адвокат у овом поступку сам бранилац оптуженог Љубана Деветака и Милана Девчића и Вас смо ми предложили за сведока управо на околности, између осталог, и ово што сте споменули, именовање Милана Девчића за командира полиције у Ловасу.

Ја бих Вас, најпре, питала, у ово време које оптужница обухвата, дакле октобар-новембар 1991. године, где сте Ви радили, односно коју сте позицију заузимали?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У то време сам био министар унутрашњих послова, али сам био стационаран у Шиду из разлога што је то било далеко од Ердута, односно тај крај је био за себе, Вуковар је био у средини, значи био је тај део пресечен од Ердута и ту сам добио, имао сам свој штаб са којим сам радио и био, водио рачуна о становништву које се налазило ту до Вуковара, значи са ове стране водио сам рачуна о томе да ту буде све у реду и да им ту помогнем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Хоћете нам рећи, до када сте били министар унутрашњих послова?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па негде до краја 1991. године.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Министар сте били у којој Влади, нисте рекли до краја?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Влади САО Крајине, односно Источне Славоније, Срема и.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Барање. Споменули сте на почетку ова два пуковника, Љубишу Петковића и Суботића. Можете нам рећи, којим су они формацијама припадали?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па они су били безбедњаци, оба.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: У оквиру које јединице?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Е то не знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли можете да нам кажете, овај, везано за само то формирање и Ваше именовање, гај период, шта је довело до тога, јер смо овде имали сведоке који су говорили да је САО Крајина, односно пре тога, Барања, Западни Срем, нека потпуно прича за себе, одвојена од, овај, структура тадашње СФРЈ и ЈНА. Да ли можете да нам кажете, на који начин сте Ви, ако сте сарађивали са тадашњим представницима званичне ЈНА и шта је Вама познато о томе, управо ово што сте споменули и могућност формирања цивилних органа на подручјима Републике Хрватске и ову војну управу коју сте споменули, такође?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па могу да кажем да после 02. маја, односно дешавања у Борову Селу, када је дошло до сукоба хрватске полиције и становништва у Борову Селу, да је после тога ЈНА дошла одмах на простор Сремско-барањске области и да се ту задржала не тако активно. После се долазило још, још се више долазило, снага, јер се видело да се распламсава сукоб између Хрвата и Срба, односно да ту сваким даном постаје све горе и горе, што је на крају довело до тога да су поједина српска села живела у енклавама, односно нису могли да изађу из обруча где су били опкољени, односно около су била хрватска села, а није се могло, значи, проћи, није било путева да се прође до Србије, односно тамо где би се могло набавити оно што је најнужније, односно да би се могло живети. Ту је војска имала велику улогу, јер је проводила, значи транспортерима и оне које су били болесни и труднице и рањене и не знам ни ја, било је ту свашта, тако да, овај, кажем, у то време војска је била та која је, није дала да дође до сукоба, односно која је била гарант неког мира, док се то није отело контроли, односно док није почело у Вуковару већ оно што се дешавало, значи нисмо знали да је у, негде у седмом месецу, убијен Јован, Јован, како му је презиме, Јаковљевић, и онда после тога су људи нестајали и у том периоду је нестало педесетак највиђенијих Срба у Вуковару, тако да, овај, смо имали састанке на којима смо морали да разматрамо шта ћемо и већина људи из Вуковара који су Срби, морали су да напусте, да побегну у српска села, односно да би се заштитили, они који су могли, а они који нису, ти су остали. Нажалост, тај део је њих и настрадао тамо и остао и тако да, овај, то је било све значи до почетка ослобађања, односно док се кренуло на Товарник и онда, овај, поново Товарник и онда је дошло до Ловаса и наставило се даље према Вуковару.

За Илок се зна како је било, да је то тако. У једним разговорима, договорима је дошло до тога да се направи излаз да могу да оду и да су они отишли, да су остали само Словаци у Илоку и понеки Хрват и то је то.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми, овај, опет ближе Ловасу на неких пар километара, да ли Вам је познато да је постојао регрутни центар, Сора и ето ако можете, просто, због функције коју имате, односно коју сте имали, да нам кажете нешто више о томе?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Познато ми је и то, познато ми је и да је на путу између, између Шидске, Бановаца и Оролика прављена једна ракетна база са које је требало да се, овај, ракетира Београд, односно да се пуца на Београд и да се покуша ту то одрадити. Ту знам да је то, нађени су људи док су радили то и после тога је дошло до, дигнуто је то све у ваздух тако да, овај, је то нестало, а што се тиче те Соре, ту је исто тако било припрема хрватских тих зенти за рат и за оно деловање које су они имали и овај, знам да је у једном дану било неких десет, петнаест њих рањених и да су пренешени, превезени у овај болницу, а даље не знам ништа више.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Везано, Ви сте у Шиду, Ваше седиште. Да ли Вам је познато нешто из септембра месеца, везано за мобилизацију која је почела и овај, за људе који су се из Шида упућивали на територију Хрватске?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мобилизација је била и одмах после 02. маја, то су, била је преко Српске радикалне странке, па је била преко СПО, па не знам ни ја, а иначе, после, овај, је дошло до мобилизације оних који су у почетку који су хтели, а после се видело да је ту било и оних који су били, значи, повучени као резервисти и који су ишли на положаје, односно на ратиште.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли Вам је познато из септембра месеца да је дошло до већег дезертерства, управо из Шида?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја се сећам да је дошло до једне побуне у Шиду на вашаришту, где је био велик број резервиста који су се побунили, нису знали куда иду, зашто иду и уствари, људи су се бунили да им није објашњено зашто иду и да ли се то мора или не мора, то знам.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, кажите ми, Ви као министар унутрашњих послова те Српске аутономне области, каква сте овлашћења имали и колико сте били самостални у доношењу одлука које се тичу подручја на којима су формиране, значи подручја Хрватске, на којима су формиране полицијске станице касније?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Никакву одлуку нисам могао донети сам, значи свако јутро у 8 сати сам ишао на реферисање, рекао сам, код пуковника Петковића и Суботића и ту смо се договарали шта је у том дану најбитније да се уради, односно, да ли је потреба да се негде однесу неке

намирнице у села која су била у окружењу или нешто, а и код самих формирања станица, морали смо да, овај, то пријавимо и да дамо биографију оних који ће, рецимо, бити командири станица, односно да се исто тако оде у Нови Сад и да се за тај и тај број људи дигне кратко наоружање, униформе и све оно остало што један полицајац треба да има на себи када обавља своју дужност.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, данас сте нешто рекли када се тиче конкретно Ловаса и формирања полицијске станице, па кажете, речено ми је да још није време за то и да се мало сачека. Да ли можете мало само да нам приближите, ко Вама каже, односно ко негде Вама налаже када ћете шта да овај урадите, везано за формирање станица?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Одмах морам да Вам кажем, и код пуковника Петковића и Суботића су долазили још, ја их нисам познавао и нисам знао тачно ко су, али сам слушао када ми је речено да, односно није време да се иде у Ловас, још то није безбедно, не треба ништа предузимати, војска је за сада тамо и када то прође и када се мало смири, онда треба да, овај, да се постави тамо командир и нормално, полиција који би у том моменту заштитила све оне грађане који би, који су били тамо и који су остали.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, ево конкретно за именовање Милана Девчића као командира полиције. Да ли можете ближе да се сетите, овај, отприлике, који је то био период, не знам, у односу на напад или ако не можете да се сетите датума, овај, тачно?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, не могу да се сетим датума, не могу збиља да се сетим, али могу да кажем да је то било неких можда седам дана, осам после тога, можда и који дан више, али не могу, збиља не могу тога да се сетим.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а кажите ми, ако сам Вас разумела, Воркапић је био такође командир полиције Ловас.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја мислим да је он после четири или пет дана после тога, да је он, али да је он то док се није десило, то да је он ту можда био једно три или четири дана и то се онда десило и онда је, пошто је Девчић био једини тамо од школованих, односно завршио је ту школу, онда су сматрали да је то, иако сам морао да се и за то вратим, војсци, имао сам проблем, пошто је Девчић из мешовитог брака, да га поставим за то и овај, то је једно било, а друго, исто тако морао сам да контактирам и Владу, односно председника Владе да да то одобрење.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, а само ми реците, приликом тих именовања и постављења, како већ називате, јесу ли постојала нека решења о томе, да ли постоји писани траг о томе неки?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да Вам кажем, не могу се тога сетити, ја нисам то имао код себе та решења, значи Влада је, имали смо секретара Владе који је давао решења, да ли је Девчић добио то решење или није, то не могу сада да Вам кажем, али требао је, фактички је требало и то му је припадало. Међутим, да ли је то добио, јер кажем, у то време да би дошли до Даља, односно Ердута тамо, морало се прећи 150, 160 километара, ја сам морао ићи околу на Нови Сад, па не знам док би се дошло до тамо, то је, овај, тако да то не знам, то не могу да Вам кажем.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А кажите ми, ако се сећате, можда Ђорђа Ивковића, да ли Вам значи то име нешто?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па Ђорђа Ивковића сам познавао као радника, инспектора у полицији који је оданде отишао и у пензију, значи човек који је читав животни век провео у полицији и мислим да смо га замолили да у то време, пошто је то било мало теже време и то, да буде у неком лику саветника Девчићу у то време.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А шта је он био по струци, где је радио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ко где је радио?

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ивковић.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја мислим да је он већ онда био у пензији.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А пре тога где је радио?

СВЕДОК БОГОСАВ ЈОВАНОВИЋ: У станици полиције у Вуковару, био је инспектор тамо.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро, и ово сте нам рекли, ништа, хвала Вам пуно, ја за сада немам питања даљих за Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Девчић, има ли или нема питања?

Опт. МИЛАН ДЕВЧИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте били министар унутрашњих послова. Да ли се сећате, од када?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па колико се ја сећам, од седмог месеца, значи до негде при крају дванаестог месеца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте стационирани у Шиду, то сте рекли. Да ли Вам је познато, да ли је постојала нека испостава, неки центар или територијална одбрана или милиција те САО, не како се звало пре?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Сремско-барањска област.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сремско-барањске области у Шиду?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Центар није, постојао је један штаб.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Штаб?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да, где је нас било негде петоро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте и Ви били у том штабу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ту долазили да се јављају евентуално људи који треба да се упуте даље на територију ову за коју сте били надлежни?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисмо ми имали право да људе шаљемо тамо, то је морало ићи преко војске или ако би неко и дошао, онда би морали назвати да питамо да добијемо дозволу за тако нешто, јер није се могло, у Товарник се није могло ући без војне дозволе, односно пропуснице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви издавали неку дозволу или тај штаб?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па у првим данима не, али после сам и ја добио да, овај, да могу да издајем дозволе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, када је формирана станица милиције у Товарнику, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Станица милиције у Товарнику је формирана негде око 23., 24., тако деветог 1991. године.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И казали сте да је Крњајић био командир. Ко је њега одредио, Ви лично или тај штаб или како је то ишло?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја да Вам кажем, пошто сам познавао ево сада све и не знам људе и нисам до тада ни знао, нисам могао да кажем да то буде Жељко Крњајић. Међутим, на састанку у Ердуту на ком сам био, на препоруку Радована Стојчића «Баце», ја сам речено ми је да је то добар човек, да би могао то да ради и ја нисам имао ништа против, прихватио сам то и мислим да има одлука Владе о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је био заменик командира, да ли сте одредили заменика командира у тој станици милиције у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Богами тога се не сећам, не могу да се сетим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Милорад Воркапић имао неку улогу у тој станици милиције у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је исто са Жељком, сада, да ли је био заменик, али је био са, у саставу исте те станице милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је мењао Жељка када је рађен?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је мењао Жељка када је рађен?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Чекајте, тај човек није био из Крајине, само мало, не могу да се сетим презимена, али знам да је, да ли је био из Београда или негде, имао је неки надимак. Не могу, не могу да се сетим сада, не сећам се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, да ли знате нешто о томе, када је та цивилна власт, како сте рекли, није могла да функционише, да ли је било случајева да се у тим неким местима, да се поставља командант места, а

ако јесте, ко је то постављао, да ли војска или Ваша служба, ако је уопште било тога?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па били су команданти те територијалне одбране су били, али то је све било значи под војском, па и ово, видели сте из ове акције када је полиција била, значи била је у садејству са војском, значи ништа нисмо могли сами да радимо. Исто тако, сваки командант ТО је постављан на предлог војске.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, у вези са овим нападом, рекли сте да сте разговарали са Крњајићем и да је он рекао да ће ићи дванаест у напад. На кога је он мислио, како сте то схватили, да укупно дванаест људи или из његове станице?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Дванаест полицајаца, десет до дванаест полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте знали ко још треба да учествује у нападу, да ли сте били обавештени?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја мислим да је спомињан Камбери, не знам какав је он имао чин, потпуковник, шта је био, не знам ни сам, да је ту Миле Ергић, мислим да су га «Страјо» звали, не знам и то. Причали смо не много, али мене то је мање интересовало. Ја сам га само замолио да пази на оне које он води, значи директно за које је он одговоран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте чули да ту треба да учествују неки добровољци?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисам, нисам ја могао да чујем, ја нисам био тамо присутан, значи, нисам могао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, ако сте чули, ако нисте, Ви кажите да нисте, није обавезно да Ви то знате. А кажите ми, да ли знате евентуално ко је командовао нападом тамо на лицу места када је заузиман Ловас, не ко је наредио да се напад изврши и одредио како и шта, него, ко је на лицу места тим јединицама које су заузеле, да ли то знате, ко је командовао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То не могу рећи. Оно што сам видео на реферисању и чуо, Камбери је био тај који је то водио, а ко су били директно они који су баш тамо били, то ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте Ви у то време, касније упознали, познавали Љубана Деветака, јесте чули ко је тај човек?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Љубана Деветака сам упознао у Ердуту на једном састанку Владе, а мислим да се појавио са проблемом око, не знам, неких ствари тамо које су им потребне и тада сам га први пут, први пут сам га онда срео. До тада се нисмо познавали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком својству се он ту појављивао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па да ли је он имао у то време неку, мислим, не знам уопште да ли је имао у то време неку функцију, али је дошао и рекао да је из Ловаса и да у Ловасу има проблема, не знам, да ли се радило о берби јабука, да ли се радило, не знам, нешто је било, углавном да је он дошао и да је тражио све и то је био први сусрет наш који смо ми имали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми, после ослобађања Вуковара, да ли је био неки састанак, да ли се сећате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па јесте, био је ослобађање Вуковара, био је састанак горе на «Велепромету» где је било нас седам или осам из Владе, био је присутан Аркан, појављивао се у времену мајор Шљиванчанин, па онда Мркшић и ту нам је саопштено да су промењени команданти ТО, да су промењени, да имамо сада нове команданте ТО и то, тако да овај. Један састанак који је, састанак, једноставно дошли да видимо да ли је то то и шта даље да радимо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је био Љубан Деветак на том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим да није, да јесте, пардон, мислим да јесте, али био је, чини ми се да сам га видео тамо у сали, не знам, не могу да се сетим да ли је седео, али мислим да је био тамо са нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Казали сте за Милана Девчића да је он био школован полицајац. Јесте ли Ви њега знали од раније?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А када сте га упознали, ако сте га уопште упознали?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па тога се и не сећам, да Вам кажем, можда негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на ово када је Ловас заузет?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па можда десетак, петнаест дана после тога, сазнао сам само да имају међу собом, значи, човека који је радио у полицији, који је завршио полицијску школу и тада смо се први пут и упознали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, овај, имате ли Ви сазнања о томе да је евентуално Девчић контактирао са тим пуковницима које сте помињали, из безбедности?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па да ли је до постављења контактирао то не знам, али када је постављен за командира, онда је морао, сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао неки специјалан задатак ту, да ли знате, неко задужење?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја му то нисам дао, али да ли је добио од њих, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Господине Богуновићу, реците ми, када је формирана Влада САО Славоније, Барање и Западног Срема?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Формирана је у Даљу, ја мислим у седмом месецу, и не сећам се, давно је то било, прошло је двадесет година, мислим да је био седми месец када је формирана Влада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био председник те Владе?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Горан Хацић је био председник Владе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко је био министар одбране у тој Влади САО Славонија, Барања и Западни Срем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Којић Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми нешто о територијалној одбрани САО Славоније, Барање и Западног Срема, када је она успостављена, на који начин, ко је био командант те територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Свако место је имало свог команданта територијалне одбране који се бирао на састанку, значи грађани су направили састанак и ту су они бирали онога ко ће их представљати, односно онај ко ће бити председник, односно водити територијалну одбрану. А свима њима, значи, је као надређени био Илија Којић који је био министар одбране, значи он је морао да зна ко су ти људи и овај, 'шта треба да раде и да добијају сигурно од њега и наређења и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За који то период причате да су зборови грађана бирали те команданте територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Одмах у почетку после 02. маја, после барикада, се почело са бирањем команданата територијалне одбране, јер су биле ноћне страже и ти команданти су имали своје штабове који су, значи, одлучивали ко ће када на стражу, ко ће где и нормално, било је време жетве, радова у пољу, тако да су морали чак и да се организују за чување.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, од 02. маја, да ли се после нешто мења, да ли неко други поставља команданте и ако се мења, ко то чини?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: 02. маја су почели, значи на састанцима су у селима бирани ту команданти, а постављањем министра Којића, онда је он вршио и замене неких команданата који вероватно нису њему одговарали, односно вероватно оно, договор са војском, да је то радио. Јер, кажем, нас је изненадило прво у Вуковару када се десило да је Душан Јакшић и Антић, не могу сада да се сетим имена, који су били резервни официри, су замењени и постављен је Станко Вујановић и овај Мирољуб Вујовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, ко је био командант територијалне одбране САО Славонија, Барања и Западни Срем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисмо имали команданта, имали смо министра одбране, а команданта ТО нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то објашњавате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тако што, овај, министар је тај ко одлучује, а из сваког значи места, долазе, када је састанак, министар позива на састанак, или је то заједно са војском или је сам са њима, углавном, свако село је имало свог команданта ТО и он их представља тамо када су састанци, када је то у питању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте имали команданта територијалне одбране за САО Славонију, Барању и Западни Срем? Реците ми, шта је био овај Слободан Граховац, да ли знате тог човека и какве је он функције обављао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Знам, он је био код мене у штабу у Шиду, Душан Филиповић и овај Граховац су били код мене у штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи код Вас у штабу, шта је био конкретно, да ли је имао неку функцију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је конкретно се бринуо о, значи безбедности овога краја, кажем Вам, села до Вуковара, значи ту је било неких десет, дванаест села која су била у окружењу и он је био тај који је значи бринуо, али није имао везе са ТО, односно он није имао уплива у то, ко је у ТО и ко води ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми Ви, ко је у ТО и ко води ТО?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам могао да знам код мене, код мене, овај, у селу и долазили су из тих села, људи који су били команданти ТО, њих сам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао ТО САО Славонија, Барања и Западни Срем неки штаб у Вуковару, у Шиду?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Шиду, ТО па не бих рекао да је то ТО, ми смо били, да кажем, оно ти који су могли да прихвате то њихово што траже и њихове захтеве да можемо да испунимо, односно да им помогнемо у неким стварима, али нисмо ми били њима надређени да можемо да им наредимо или да не знам ни ја. Можемо да им помогнемо да нешто заједно урадимо, али нисмо могли да им наређујемо, да им ми будемо претпостављени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека касарна на изласку из Шида према Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да ли је била касарна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас лепо да ми одговорите јасно, да ли је постојао штаб територијалне одбране САО Славонија, Барања, Западни Срем у Шиду?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Није био штаб територијалне одбране Славонија, Барања, Западни Срем, то је био штаб, војни штаб, у Ловачком дому у Шиду је био војни штаб, значи, који је ту био и који је, уствари, вукао све конце и одлучивао о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који војни штаб, чије војске?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Војске СФРЈ у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био главни у том штабу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Колико се ја сећам, генерал Аранђеловић је био ту главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, Ваше овлашћење да постављате командире милиције, од када почињете Ви као министар да имате овлашћење да постављате, с обзиром да сте министар, рекосте, нешто од седмог месеца, од када Ви постављате командире милиције и на који начин то чините и посебно ме интересују седишта тих станица милиције где су успостављене, у којим зградама и за Ловас конкретно?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Рецимо, ја нисам могао да поставим ниједног командира полиције, без.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то звало милиција или полиција?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, онда милиција, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да будемо прецизни да бисмо били јаснији.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да, била је милиција онда, значи, нисам могао то да радим, док нисам добио сагласног пуковника Петковића који је био главни за сва дешавања на територији Срема и Источне Славоније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од када, мене интересује, од када Ви имате овлашћење да то чините?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, имам овлашћења од тада, од када су, значи, од када је формирана Влада, односно од када су поједина места ослобођена, где смо морали то да урадимо, значи од тада је почело постављање командира милиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи следећи Ваш одговор, Ви сте од маја месеца 1991. године, од када је формирана Влада у Даљу и Ви постављени за министра унутрашњих послова, овлашћени да постављате командире милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Али не на своју руку и не сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не питам ја ко се ту још мешао, него да ли Ви имате овлашћење то да постављате. Значи имали сте овлашћење?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Имао сам, имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо сада даље. Ви рекосте овде, да «речено ми је, није време за станицу полиције у Ловасу» и то. Ко то Вама рече, није време, шта?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: На реферисању речено ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено, ко је то рекао, Ви сте министар, ко то Вама сада каже, није време тамо, ослобођено место, ко то рече није време?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам да ли ме можете схватити да ја ујутру када дођем на реферисање, имам, питам се имам ли предлога каквих. Ја сам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми кратко одговорите, речено, ко то каже. Ништа, идемо даље.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Значи, војни безбедњаци су ми рекли да није време, пуковник Петковић да није време још да се тамо формира станица полиције, односно милиције и са тим се завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вама као министру милиције сада тамо неко наређује нешто?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се Ви не обратисте том Горану Хацићу да кажете, шта овај мени ту, ја сам министар, ја сам овлашћен да постављам командире?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ево да би ме боље схватили, Горан Хацић је био у Вуковару на «Велепромету» када смо имали састанак са војском, када је Вуковар ослобођен и када смо хтели онда да поставимо цивилну власт и да поставимо полицију, речено нам је, војна управа је, не можете још да поставите док вам ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стићи ћемо до те војне управе. Само ми реците, ко онда постави овог Воркапић Милорада за командира милиције? Није време, нисте Ви, ко га је онда поставио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте, ја јесам био када је он постављен, али сам био значи са пуковником Петковићем и ту смо ујутру донели одлуку да га поставимо за командира полицијске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте то одлучили?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Добро, ја сам, ето прихватам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао неки акт о постављењу његовом, неко решење да је ту он постављен за командира?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ми смо то ондах слали значи за Ердут где је била Влада, где је било седиште Владе. Ја поново понављам, не знам да ли је, за Воркапића могу бити сигуран да му није стигло решење, да је он погинуо и да се то десило шта се десило, а за Девчића не могу да кажем да ли је добио или није добио, нисам сигуран, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Жељка Крњајића Ви постављате за командира милиције у Товарнику, јесам добро разумела?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте, на предлог «Баце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жељко Крњајић је у својој одбрани тврдио да је његов заменик био Милорад Воркапић.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја то прихватам, не сећам се тих свих детаља, али прихватам да је, овај, могло да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се сада то десило, Жељко рањен 11.-ог, сада тамо нема ко да буде командир милиције у Товарнику и сада Воркапић је његов заменик замењује га и Ви сада њега тамо постављате у Ловасу. Где сте га то поставили, објасните ми само тај, не знате да ли има решење, нема, кажете, нема, како се десило то постављење и занима ме, зграда у којој ће да буде седиште милиције. Како је то одређено, ко је то одредио, која је то зграда, чија је то кућа и остало?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Што се тиче зграде, ја нисам знао, пошто Ловас слабо познајем, значи нисам могао да знам у којој ће згради бити, они су то одредили сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они, то ништа не значи, они? Именујте, име, презиме, ко то одређује?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У том моменту Воркапић који је био тја који је преименован и даље када је Девчић наставио, значи они су ти били који су одређивали где ће то да буде, ко ће да буде у том саставу и остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они одлучили где ће да буде седиште једне станице милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, ја нисам могао да одлучим, када нисам знао ни да ли имају негде празан простор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате Воркапић Милорада?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па и њега сам упознао за време ратних дејстава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па негде можда, шта ја знам, уствари, негде сам га чак и сретао у Борову Селу или негде, знам да смо се сретали негде, не могу сада да се сетим тачно где. Међутим, лично га нисам познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је он имао неку струку, неку полицијску, да ли је био некада у милицији?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве је референце имао да буде командир милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не верујем. Па он је то добио из разлога што је био први који је отишао са оружјем из Ловаса, био је у Борову Селу на барикадама, био је још вероватно негде, док, као и Крњајић, јер, кажем, не знам, ја Крњајића нисам познавао. Ето упознао га

је Стојчић, значи да га је он упознао као или борца или заслужног неког када је дошао до те функције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви Жељку Крњајићу саопштили ко ће бити командир напада на Ловас, мислим на чишћење села и онај пешадијски напад од куће до куће, претрес кућа и тако даље? Да ли сте Ви саопштили њему ко ће да води ту акцију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја нисам могао саопштити, када нисам ни знао, не знам ни дан-данас ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви Жељку Крњајићу причали, Ви га обавестили да ће бити напад на Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не, то је и раније најављено, дан раније, па не знам ни ја, што сам ја имао онако обавештење, али фактички ме нико није о дејствима војске ме нико није обавештавао, ја ту нисам имао уплива никаквог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, овај, Жељко Крњајић, то Вас зато и питам, у својој одбрани је износио да сте му Ви саопштили ко ће командовати нападом, да је од Вас чуо за напад на Ловас и тако даље.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја, колико се сећам, само да је спомињано име Камбери Слободан, да треба да ту буде, али да ли је он командовао, није командовао, ја то не могу знати, јер, кажем, ја нисам тамо био, значи нисам прилазио, а можда се неких речи и не сећам, ја не могу сада да тврдим сто-посто да нисмо причали, али кажем, колико се ја сећам, значи, тај Камбери Слободан је спомињан у више наврата. Да ли је тај човек лично то водио или није, не могу Вам сада рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у тој новоуспостављеној Влади, ко је био министар за ратну привреду?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: За ратну привреду? Па ја мислим да тог министра нисмо имали, имали смо министра за пољопривреду, Славка Докмановића и имали смо министра, ја се тог не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја имам овде одлуку у «Службеном гласнику Српске области Славонија, Барања и Западни Срем» од 25.09., да Вам изређам све ове ministre, па хоћете да потврдите – Илија Којић за министра одбране, Борислав Богуновић за министра унутрашњих послова, Богдан Војиновић за министра финансија, Витомир Деветак за министра ратне привреде, Славко Докмановић за министра пољопривреде, Војо Шуша за министра правосуђа, Младен Јовић, министар здравља и тако даље, да не ређам све. Да ли је то тако било?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Витомир Деветак је био министар трговине, колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја читам одлуку Ваше Велике народне скупштине, Српске области Славоније, Барање и Западног Срема од 25.09.1991. године.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја се тога не сећам, жао ми је, кажем, ја знам да је Витомир Деветак био министар трговине и, чак ми је то место нуђено после смене, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, овде баш пише ратне привреде. Реците ми та територијална одбрана Славоније, Барање и Западног Срема, ту да се задржимо, да ли је она вршила мобилизацију, да ли је постављала команданте по овим селима, да ли је радила оно што иначе територијална одбрана ради, да ли је имала своје штабове, да ли је постојао неки штаб на неком месту? Нешто сте ми то око Шида, па тамо, па овамо, па не знам на крају чега је то штаб био.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам рекао да је свако место имало своју територијалну одбрану, команданта који је имао свој штаб и људе са којима је радио, а нисмо имали право и нисмо могли сада да, овај, баш оно кажемо, мораш да идеш и не знам ни ја. Али, разговарано је и позивани су људи, значи да се одазову на страже, да дођу да помогну и мислим да је ретко ко то избегавао и да је, овај, значи имали смо команданте, имали смо штабове, имали смо људе који су то водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је мобилизацију вршио штаб територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Опет кажем, да ли је то била мобилизација, у једну руку и јесте, у једну руку јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај штаб вршио прихват добровољаца из Србије, опремао наоружањем и униформама и остало?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисмо ми имали толико наоружања, ТО није имао толико наоружања и нисмо имали униформи. Обично када се кретало на територију Срема и Славоније, облачили су се људи у Шиду, тамо у оном војном магацину, ту су, значи задуживали за оружје, за униформе и све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, који је то војни магацин, које јединице, ако је ЈНА; ЈНА, које јединице ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То је био магацин ТО:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Магацин територијалне одбране?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, рекли сте, «до краја дванаестог месеца била је војна управа». Е сада ми објасните ту војну управу, да чујем, на који начин је успостављена војна управа, којим актом је успостављена војна управа и шта је то у пракси значило, односно фактичко стање, како се огледала та војна управа?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па војна управа је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то значило фактички када кажете војна управа?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Када кажем војна управа, значи да без знања, односно одобрења и прихватања наших предлога или њихове заповести, ми нисмо могли да урадимо ништа, односно нисмо смели да урадимо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без чијег знања?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Без онога ко је ту командовао. У овом делу се највише питао мајор Шљиванчанин и пуковник Мркшић, они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме за Ловас, да ли имате конкретну ситуацију, шта је значило то, војна управа тамо и да ли знате акт којим је успостављена војна управа за то подручје, који је то акт, кажите ми, одлуком том или таквом или тим законом или тим актом, том уредбом? На који начин је ту успостављена војна управа, да ли можете да објасните?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могу да објасним, да је војна управа била у пар делова Срема и Славоније, значи, један део који је припадао Илоку, то је био Ловас, то је био Товарник и не знам ни ја ту, то је припадало Илоку и ту је исто био неки пуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците када, за који период, мене интересује овај период значи 10.10.?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То је био период почетка дејстава, значи од рецимо негде 18.09. па до одласка, значи до напуштања јединица ЈНА са подручја Сремско-барањске области.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента од 10.10.1991. године па надаље, шта се то дешавало у Ловасу, ко је тамо био, ко је био командант територијалне одбране, шта се тамо дешавало у том месту?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па директно за Ловас ја не могу пуно да Вам кажем, јер нисам био везан за Ловас, осим тога што је кажем, у том моменту Девчић као командир полиције био. Што се тиче ТО, ја ту нисам имао никакав надзор, нисам имао никакве надлежности и нисам могао ништа ни да питам, јер се то није уклапало код мене у моје деловање. Значи, ту је могао само министар одбране или неко из војске да овај да ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се састајала та Влада ваша или, где се састајала? Ако се састајала, претпостављам да сте Ви као члан један Владе и министар, могли да чујете и везано за излагање Илије Којића или ако је већ неко други долазио испред територијалне одбране, пошто не знамо, Ви кажете, командант, да ли не знате или није постојао, остало ми је нејасно? Постоји нека територијална одбрана која нема команданта, нема начелника штаба и то.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Вероватно је у Министарству био начелник штаба који је то водио, али ја у томе немам значи немам сазнања и не могу да причам о ономе што збиља не знам, значи не могу да кажем ни да ли је било ово, ни да ли је било оно. Једноставно могу да кажем да смо имали састанке на којима су доношене одлуке које су доношене и које, овај, постоје писане, а овај, што се тиче, кажем значи постављања неких људи на нека места, ја када сам излагао за себе, некада је то било на Влади, а некада је то било и директно председнику Владе, односно да га питамо и да покушам да ми одговори, да ли је то добро или није добро или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, а најважнији део одбрана САО Славоније, Барање и Западног Срема, то су ратна дејства, то је најважнији део, то сада Ви не знате, на Влади се о томе расправљало или није или Ви нисте били тада или како? Како да разумем то, то је нешто значи најважније у том тренутку, ратна дејства на том подручју, Ви сада то не знате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Видите овако, мислим да из записника са састанака Владе се може видети, уствари да смо ми више времена проводили око тога, како устројити да тај народ то преживи, како да то прође, али опет Вам кажем, да ли је Горан на састанцима са официрима и онима командујућима, водио дијалог о томе, не знам, али ја Вам кажем, ја значи нисам знао и нисам био упознат око акција и око тога, или напада на Вуковар, напада на Товарник или напада на Ловас, ја то нисам знао и ту нисам, нисам имао уопште приступа томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нисте упознати, да се не трудимо даље око тога, око најважнијег дела Ви нисте упознати. Идемо даље. Реците ми везано за што сте министар милиције са рашчинисмо, да сте били овлашћени и да сте поставили командире милиција у појединим овим селима. Кажете за Ловас не знате како је одабрана станица милиције, а реците ми да ли је министар полиције био надлежан за безбедност људи, за њихову имовину, за гоњење учинилаца кривичних дела на том подручју где се то дешавало уколико се дешавало?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам могао само да известим, ја нисам могао да наређујем. Ја Вам поново кажем у то време нисам могао ниједан потез повући ја сам на своју руку, значи морао сам да и ако је било негде проблема, морао сам да информишем ујутру безбедњаке војне који су значи даље предузимали кораке око тога шта ће се урадити и како ће се урадити и ко ће то урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Значи разумем Ваш одговор да јесте били овлашћени за то па сте морали да ове информишете, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја сам био овлашћен од Владе, али нисам био овлашћен од војске која ми је, морам да Вам кажем, ја сам рођен у Негославцима где је био Штаб, где је био Шљиванчанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били командант тог Штаба територијалне одбране Негославци?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесам до именовања за министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вас поставио за команданта тог Штаба?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: На збору грађана сам изабран за команданта Штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад ми реците даље, територијална одбрана Ловаса, Товарника и даље у чијем је она саставу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Све је било у саставу војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је територијална одбрана Ловаса у саставу војске и ако је у саставу војске реците ми које јединице војске ЈНА има неке своје Друга бригада, Прва, Гардијска, ова, она, у ком саставу је била територијална одбрана Ловаса и на који начин којим актом је убачена у тај састав јер је то сад нешто што није било раније, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја Вам не могу рећи у којем је она била саставу и знам да око дејстава око Ловаса нисам био ту упознат, чак ни око Товарника али могу кад се сетим Вуковара значи морало се навече извршити реферисање и за ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Богуновићу, слушајте моја питања, ако не желите нешто да одговорите реците не желим, али немојте да ми окрећете причу. Ја Вас директно и конкретно питам рекли сте да је територијална одбрана ушла у састав ЈНА.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где је то ушла, да ли знате неку јединицу територијалне одбране САО Славоније, Барање и Западног Срема да је ушла у неки састав ЈНА? Конкретно за ТО Товарник или за ТО Ловас у који састав које јединице ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Конкретно све територијалне одбране су ушле у састав ЈНА зависи која је и где јединица била односно како се већ звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим актом и прописом је то одлучено да ТО уђе у састав ЈНА?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Таква је била наредба војске и ми смо то морали прихватити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам у чији састав је ушла Територијална одбрана Товарника и Ловаса?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја се извињавам, ако могу воде мало да добијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћемо Вам дати воде. А нисам најбоље разумела за овог Слободана Граховца шта је он конкретно био, кажете био с Вама у Штабу па тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је више био при полицији, значи није имао везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то «био при полицији» Ви сте министар, шта је он?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је да кажем, није именован за помоћника министра, али је био у Штабу да ми помогне око неких ствари које смо радили, значи имао сам њих четворо који су били ту са мном да би помогли у раду то што смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта је то било у милицији, шта је био полицацај, службеник, администратор, шта је то био? Ја Вас питам био у Штабу, а Ви «па био», реците ми је ли имао неко радно место, је ли имао неко именовање?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па радно место нисмо имали нико, значи ја сам само био именован али је био значи, па не знам како бих га назвао да ли је то као помоћник или тако нешто ето да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубан Деветак овде нама рече за њега чини ми се да је био задужен за ТО кад је износио одбрану, пошто је он више пута овако износио и кад изађе сваки пут.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја Вам поново кажем, онда би био код Илије, да је за ТО онда би био код Илије Којића не би био код мене, значи ТО је водио и војску односно Министарство одбране је водио Илија Којић, а да ли је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он начелник Штаб територијалне одбране САО Славонија, Барања и Западни Срем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Драган Граховац? Ја то не знам, ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Милан Девчић кад је износио одбрану у овом предмету још током истраге помињао је да сте Ви њега поставили за командира милиције у Ловасу одмах други дан по ослобађању, после је нешто мењао одбрану.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу сад се сетити тачно дана али други дан није био, мислим да је то касније било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чак је причао да је у време минског поља он тамо био командир милиције, кад се десио онај догађај на минском пољу.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам за минско поље само чуо, никад ми нико није објаснио ни где је, ни шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли били у Ловасу Ви?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па био сам у пар наврата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па 1991. године сам био, не могу тачно да се сетим датума али био сам, имали смо чак и један састанак Владе чини ми се и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били 03. новембра 1991. године у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: 03. новембра, само мало, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30.10., ја се извињавам 1991. године у Ловасу јесте ли били?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Којег?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. октобра?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: 30. октобра? Не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не сећате се тог састанка?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој судници прошло је много сведока који су оптуженог Љубана Деветака означили као команданта села, између осталог и управитељ задруге, чак има један записник са тог састанка од 30.10. где су се сви редом испотписивали па и Ви и овде означен Љубан Деветак као командант села и управитељ задруге, да ли знате Ви нешто о томе, да је он био неки командант села тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим да је чак на Влади било именовање за управитеља задруге али за команданта ТО-а вероватно нисмо расправљали на Влади онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Села.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Села? Не знам, могуће, не знам, не могу да се сетим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у ком својству он присуствује тамо на састанку «Велепромет» кад је, ту негде од 18. до 20.11.1991. Љубан Деветак присутан на састанку, у ком својству он то тамо присуствује? Тамо су били представници Владе, био Аркан, били неки ови из војске, у ком својству Љубан Деветак је ту присутан?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па, искрено да Вам кажем ја нисам позивао, значи Горан Хаџић је позивао, кога је позвао и зашто је позвао не знам али вероватно је био разлог неки да. Обично се дође и тражи кад нешто треба, односно кад настану проблеми али не могу Вам сад то рећи зашто је он ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Љубан Деветак ту нешто дискутовао, нападао офицере што су рушили Вуковар или тако слично нешто?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па сад да је баш за рушење Вуковара не знам да ли је рекао, можда је. У ствари то је био један необавезан састанак, да ли је можда речено нешто око тога да је то могло и другачије да се уради или не знам ни ја, да је рушено, могуће да је било те приче али ја се не сећам баш, не знам, тако неког детаља се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад је успостављена та станица милиције у Ловасу и одабрана зграда Ви кажете не знате, је ли донет неки акт да ће у тој и тој згради бити станица милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то и ако је донешено значи донешено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не значи «ако је донешено, ако није, ако јесте» знате или не знате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сећате се, не сећате се?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Милан Девчић долазио Вама у Шид на реферисање?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па колико се ја сећам наилазио је и код нас у Штаб, а сећам се да је ишао и горе код пуковника Петковића и Суботића, исто да је њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је реферисао из Ловаса кад је долазио, каква су то била реферисања, каква је ситуација у селу, да ли има људи који су побијени, који су затворени, који тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То је већ питање које треба, мислим не желим да одговорим на нешто што се не сећам после 20 година, ја збиља не могу сад се сетим шта је мени од толико људи и толико свега шта је мени сад Милан Девчић рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нико не тера, оно што се не сећате кажите «не сећам се», оно што не желите а има везе сматрате да бисте неког довели у кривичну одговорност или Вас или неког другог то слободно реците «не желим». Реците ми ово Милорад Воркапић је ли реферисао он, је ли долазио тај човек?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, њега од кад је отишао у Ловас уопште га нисам видео више. Значи поласком то вече кад су отишли и то ја га, не сећам се да сам га видео уопште да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није значи уопште долазио, добро. Овде је једна сведокиња саслушана у суду, иначе је оштећена Љубица Адамовић која помиње кад је излазила из Ловаса да је морала да тражи неку пропусницу и да јој је у Товарнику дао Милорад Воркапић ту пропусницу.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могуће, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто значи неки капетан прве класе «Тито», је ли Вам значи нешто помињање тог?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па по надимку се сећам али нешто велико да ми значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто велико не, је ли?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И шта сад нисам на крају разумела тај Штаб који помињете у Шиду је био Штаб милиције, је ли?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво милиције Штаб?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Искључиво милиције, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми кад се иде из Србије за Хрватску је ли се долазило у тај Штаб да се добије пропусница?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У првом моменту је само војска издавала пропуснице и морало се ићи у тај Ловачки дом, односно ту где је била војна команда, а после смо издавали и ми у Штабу код нас, значи у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је неко од добровољаца «Душан Силни» долазио у тај Штаб пре поласка у напад на Ловас?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја се, мени колико је познато, не знам ни колико је људи, ни шта, али да су били у Ловасу, да су ишли у Ловас али у Штаб нису долазили и ја од тих људи ама баш никог нисам ни срео односно нисам упознао и дан данас не знам ко су ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је био један сведок који је спомињао да пре одласка у напад на Ловас да се ту свраћало да се региструју, опрема, наоружање, само не могу тачно да нађем да ли је то Милорад Бастаја или Борислав Бата Михајловић, је ли било тако нешто? Милорад Бастаја. Да је постојао Штаб ТО Славонија, Барања и Западни Срем у Шиду и да су ту дошли ови што су ишли у Ловас добровољци да су се ту наоружавали, опрема, тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, ми нисмо могли имати у Србији никакав штаб, у ствари у то време Србија је била ту која нас је прихватила као, један део као избеглице и то али да смо ми могли да оснујемо штаб, имали смо Штаб полиције у Шиду, нас пет за које се знало али штаб где смо ми неког припремали и то, то нисмо имали, јер Шид има свој ТО и имао је људе који су то радили и они су могли су само тамо да се обуку и негде даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како није, значи милиција је могла да има штаб, САО Славонија, Барања и Западни Срем, а територијална одбрана није могла, ко је то одлучио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да, али смо штаб, нисмо могли да имамо сад наше наоружање, нити возила, нити не знам ни ја шта, значи имали смо само штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала Територијална одбрана САО Славоније, Барање и Западног Срема негде штаб и ако јесте где се тај штаб налазио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Штаб се налазио у Ердуту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ердуту?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био начелник тог Штаба? Командант, начелник?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу Вам сад рећи, то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље, браниоци. Члан већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Каква су Ваша сазнања о томе ко фактички обавља посао односно дужност командира милиције у периоду од 10. до 18. будући да Ви кажете да нисте ишли у Ловас, јесу ли та Ваша сазнања, да ли постоје и ако постоје, јесу ли она посредна или непосредна, ко фактички тамо обавља ту дужност?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па од 10-ог није могло, ја сам Вам рекао већ да три или четири дана је прошло док смо добили сагласност војске да се постави Воркапић Милорад. Значи можда, ја не знам, да ли је три или четири дана он после тога погинуо и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ми имамо тачно кад је он погинуо.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ми имамо овде кад је погинуо.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Добро, ја се не сећам, ја Вам само говорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли Ви знате фактички ко је сад тамо? Ви кажете нема писменог доказа, је ли тако, о том постављању, знате ли Ви на терену ко тамо врши ту дужност?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па требао је Воркапић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не питам требао је, питам да ли знате посредно или непосредно ко обавља, а не ко је требао. Ви сте рекли да треба онај, је ли, Милорад.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Именован је Воркапић али га ја нисам видео тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А Ви немате сазнање фактички ко је тамо командир милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Имам сазнања да је он постављен.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Није то било моје питање. Добро. Имам још једно питање, као министар полиције имате ли Ви по вертикали неке извештаје о безбедносно-интересантним догађајима везано за ово што Вас је питала колегиница, значи сигурност, значи основне функције полиције, да ли добијате писмене извештаје? Ми имамо са других ратишта у другим предметима извештаје «данас се десило то, страдао цивил један, пет, десет».

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја то не добијам, то је добијала само војна безбедност, значи ми то нисмо добијали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви као у министарству, неко испод, нико?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, нисмо добијали то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Је ли требало па нисте или уопште није ни требало да добијате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па да ли је требало или није то не могу сад да Вам кажем али добијали нисмо, значи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, а колико пута се десило да у једном дану страда 20, 30 цивила у једном месту које припада некој територији где сте Ви министар полиције, колико се Ви саћете набројте нам те случајеве?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могу да набројим да се десило рецимо у Даљу у циглани, да су људи њих двадесетак тамо стрељани, па не знам од да је то урадио Аркан или не знам ни ја, још једно село се спомињало да ли је Ернестиново или не знам, не могу Вам сад тачно рећи али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како Ви ту добијате информацију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Како ту информацију добијате, којим путем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то је што чујем односно ако сам тад тог часа у Ердуту или ако сам тамо на Влади онда могу да сазнам оно што је тамо речено то сам чуо значи за то сам знао али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: А ово минско поље?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Минско поље, је ли чујете Ви добро?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Чујем али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Минско поље, то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисам знао за минско поље, то је прошло ја не знам колико и дан данас будите сигурни да не знам где је то минско поље и да ли је то уопште постојало, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па је ли то неко сакрио од Вас или како?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па није сакрио, ја тамо, нити ми ко је показивао, нити сам ја размишљао о том, нити је спомињано у то време минско поље да је неко тамо страдао или не знам ни ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: И добро, 30. октобра на овом састанку тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја не знам да је то ико споменуо минско поље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ни тада?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ни тада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули ове, ајде да изузмемо минско поље, јесте ли чули за неке жртве у Ловасу, ми их имамо овде 69 из тог периода, јесте ли чули тад? Били сте и на састанку тамо у Ловасу, чусте ли Ви да су неки људи страдали, да су закопани у неку заједничку гробницу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ту информацију немам да је, онај извештај први да је да ли два-три рањена или не знам један погинуо првих дана и то, то смо нешто, на реферисању се сећам да је било али бројци од 60 и не знам колико рекосте 9 или не знам ни ја, то не знам, то збиља не знам, ту информацију немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли чули да су тамо негде у Ловасу да су неки људи затварани у неке објекте, да се нешто дешава, да се испутују, саслушавају?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим ако је и у Митровици, ако је и у Шиду, ако је у Бегејцима, ако је свуд, људи вођени на испитивање за мене то ништа није било чудно, вероватно је неко проверавао некога шта је радио, где је био и то све, али ми то ништа није значило у то време да је нешто ненормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули за Ловас да је постојао неки затвор?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, кажете овај Воркапић није долазио на реферисање, је ли долазио Девчић, шта прича он, он кад реферише шта каже?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па да ми је споменуо неку бројку од 15-20 људи да је погинуло или не знам ни ја, ја бих сигурно то запамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је рекао за овај догађај што се десио на минском пољу, је ли то поменуо кад је дошао на реферисање први пут после тог догађаја?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја се не сећам да је он то мени спомињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам спомињао. Па јесте ли чули за неку жртву из Ловаса?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као министар унутрашњих послова то Вам је најинтересантније значи безбедност грађана.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте али кад је рат значи жртве се могу очекивати и то је било нормално да се тако нешто деси али мислим није ми то сад, и ако је било жртава тај дан напада на Ловас једна или две, не знам, или не знам колико рањених то, али кажем није то био мој домен да се мени то тако јавља и да ја сад водим рачуна о томе стриктно шта се десило и, јер кажем, ако нисам имао у то време надзор и није било тамо некога ко би ме извештавао о томе о нападу, а ово збиља кажем после тих пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте имали надзор, па Ви сте поставили те људе за командире, како немате надзор?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па јесам, ја Вам поново кажем да су људи постављени тако како су постављени, ја Девчића знао нисам, нисам знао Крњајића, они су тамо постављени. Оно што су ми рекли рекли су ми, неких детаља се вероватно и не сећам и не желим да негирам нешто ако су ми рекли, а ја сам то заборавио, значи то је то и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имала Територијална одбрана САО Славоније, Барање и Западног Срема војну полицију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја имам овде акт - Одлуку о организацији, деловању Територијалне одбране и цивилне заштите САО Славоније, Барање и Западног Срема и ево овде се помиње да је и војна полиција у територијалној одбрани и њена права и дужности и то.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим ако имате пред собом да је то то али ја војну полицију у, 1991. године то не могу уопште да прихватим као тачно јер није, ако је била једна полиција била је војна полиција, знало се ко је води и шта ради она, али да ми као ТО можемо, па ми нисмо били у стању да направимо негде страже а не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми само спортска хала «Партизан» у Шиду, шта се тамо дешавало?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тамо су исто довођени људи са територије Сремско-барањске области испитивани, вероватно су тамо били

војна лица која су то радила безбедњаци и по ономе што су људи изјављивали слали су или за Митровицу, за Бегејце и не знам где већ и тамо су одлазили, а после не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље браниоци. Изволите.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добар дан господине Богуновићу.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Добар дан.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ја сам Бранко Лукић и браним потпуковника Димитријевића и капетана Влајковића у овом суђењу, а Ви сте данас говорили нешто о војној управи па бих ја само на ту тему имао са Вама да покушам да схватим неколико питања. Да ли знате на ком нивоу је установљена та војна управа? На нивоу САО, на нивоу општина, на нивоу месних заједница, на ком нивоу је та војна управа установљена, споменули сте?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу са сигурношћу да кажем али мислим да је било разлике између појединих делова значи Илока, Вуковара, Даља и то, мислим да је ту било разлике и да је вероватно али то су знали они који су то прописивали односно који су то доносили.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли сте Ви знали нешто о тој војној?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Значи немате никакве ни податке на којој територији, ко, шта води и тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Знао сам коме треба да се јавим ако ми нешто треба.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Спомињали сте двојицу припадника војне безбедности, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли знате да је неко други био укључен у војну, да ли је Вама познато личност или институције војне?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, имам примедбу на питање, није сведок рекао да су ови људи били укључени у војну управу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, није. Није рекао за Петковића и Суботића да су били нека војна управа, него су били органи безбедности.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесмо органи безбедности.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, Ви сте се њима јавили, кога Ви лично знате да је припадник те војне управе?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Припадник те војне управе?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па рецимо знам Веселина Шљиванчанина који је био тај који је, значи није се могло ништа десити да он није знао, ја сам почео да причам па сам прекинут, ја сам значи рођен у

Негославцима где је он имао Штаб и наредио ми је кад долазим као министар у село да њему морам да се обратим и да му се јавим иначе не могу да дођем, значи, ето шта вам то значи.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Шта Вама то значи? Мени значи ево ја могу да Вам кажем али не могу да одговорам ја, шта Вама значи то што војска контролише пролаз значи?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па то значи, па ја сам хтео да кажем да колико сам ја био признат у то време као министар или онај из ТО-а, а који је значај имао онај који је прописао ту војну управу и није дао да се.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ко је потписао ту војну управу, молим Вас?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па у то време ја мислим да је пуковник Мркшић био тај који је то потписивао и који је то вероватно наређивао, не знам, али ја опет кажем, ја знам с ким сам ја сарађивао, ја знам ко је издавао наређења, а даље не могу да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ти који људи који су Вама издавали наређења јесу ли то ова два припадника Војне безбедности?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да ли по Вама они улазе у ту војну управу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У војну управу?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Да.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не бих ја тако рекао. Они су били људи из безбедности.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Па добро, не припадају, по Вама не припадају, добро, идемо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то значи да Ви ни са ким нисте контактирали за кога мислите да спада у ту неку војну управу или шта, како да разумем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Имао сам контакт, морао сам да контактирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па рецимо са мајором Шљиванчанином, са пуковником Мркшићем, са пуковником Белићем из Илока и то с њима сам морао да контактирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где то сте Ви видели да они спадају у неку војну управу, ко их је то поставио војна управа, где је тај акт?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па акт је вероватно у Влади, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Вероватно у Влади», у којој Влади?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Влади Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта значи то «вероватно»?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим ја га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или има или нема?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја га немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели некад тај акт?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Ви говорите о састанку у Ердуту који је одржан 03.09.1991. године и говорите о Крњајићу као командиру у Товарнику и кажете да је препоруку дао Радомир Стојчић Баца.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Адв. БРАНКО ЛУКИЋ: Ви сте ту препоруку прихватили, да ли би били љубазни да нам кажете ко присуствује том састанку? Не морате да ми кажете имена него функције или органе којима присуствују, људи који присуствују том састанку, осим Баце, Бацо знамо он је из МУП-а Србије, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Е, осим њега и Вас ко још присуствује том састанку?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па присуствују сви министри који у том моменту могу да дођу.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Министри, Ви као министар, Баца и ко још?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Остали чланове Владе.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро. Ко испред војске ту присуствује?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па некад није било никога, а некад.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: На овом састанку конкретно, не споменусте да је био неко из војске? Кажете Баца Стојчић предлаже, Ви прихватате, каква је то војна управа у којој Баца Вама предлаже и Ви прихватате, јесу ли се ту осетили прсти војне управе на том састанку у Ердуту 03.09.?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па нису, и мислим да још једино је то фалило да су и то предлагали онда би било комплетно, значи нису, али се морало значи добити сагласност да се тај човек постави.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Али гледајте Ви шта кажете касније, «локалне команданте предлажу људи из војске из Београда», јесам ли ја добро разумео?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Локалне команданте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Командире полиције ко предлаже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милиције, тако се звала.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Или милиције у то време, ко предлаже?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја нисам рекао да је неко из Београда, ја сам рекао да је за.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, Баца у овом једном случају.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: А у другим случајевима ко Вама предлаже ко ће да буде командир милиције у Илоку, у Опатовцу, где год?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Илок сам добио човека преко, Влада ми је јавила да ће доћи човек такав и такав и да ће бити командир милиције у Илоку.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Из Владе сте добили?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте, јесте.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Значи није војска у томе учествовала?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У томе није учествовала војска, да.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Е сад само бих Вас питао, Воркапић је у Ловасу, прво ко потписује решење о његовом постављењу? Ви кажете мислим да није ни стигло док је он био жив али неко је сигурно морао да га. Сведок је, ја не питам за Крњајића, сад питам за Воркапића. Ко потписује решење о његовом постављењу, ко потписује решење о постављењу било којег полицајца у вашем МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли се уопште доносе решења?

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро да, да ли су доношена решења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да то.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У појединим моментима смо имали, значи одмах решења, људи су долазили са решењима. Нека су долазила касније, ево рецимо ја кажем поново мислим да покојни Воркапић чак није ни добио решење, то се десило. Не могу сад ја, имали смо секретара Владе значи који је кад био добио обавештење да је постављен тај и тај он је био у обавези да то пошаље и да на Влади то буде односно да се потпише, нормално да је председник Владе исто тако потписивао нека решења која су била.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Председник Владе потписивао решења о запосленима у МУП-у?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не у МУП-у. Ви сте мене питали командире које и то.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Командире, да.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Значи ја сам био у Шиду, нисам могао да знам кад је Бобота или које друго село ослобођено ко је тамо у том моменту уопште био, ко је могао да буде и шта ја знам. Значи ја сам био удаљен 150-200 километара од тога дела, значи једноставно нисам могао да будем присутан на томе и нисам могао о томе да одлучујем. Значи било је то, па не знам како да Вам кажем, Ви мислите да је то, то је био рат. Није то било да ми можемо причати како хоћемо и да се можемо гледати како хоћемо. Значи у том тренутку се деловало, тако се радило и тако се постављало. Мени је жао али другачије није могло.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Значи нисте знали стање на терену ни у оквиру МУП-а у то време?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Нисам.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли после 19. децембра постали потпредседник Владе 1991.?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв.БРАНКО ЛУКИЋ: Хвала Вам, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у вези овога да ли је Влада или председник Владе доносила неку одлуку о ограничењу кретања становништва, о радној обавези, о одузимању имовине у корист САО Славоније, Барање и Западног Срема?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Радна обавеза је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам да ли је доношена одлука, ако је била кад је била, да ли је важило за Ловас итд.?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Доношене су одлуке али не могу ја сад да се сетим да ли је то за Ловас или је то за нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате кад, ко је доносио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље. Од оптужених?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дobar дан, оптужени Љубан Деветак. Боро, ја се сећам из приче Илије Којића да је рањен на Богдановцима и да је дуго времена провео на ВМА, моје питање је да ли знаш кад је био напад на Богдановце?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам чула ко је рањен?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Илија Којић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли овај министар одбране?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте и дуго је био на ВМА, тек је дошао у јануару-фебруару 1992. на терен.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли су Богдановци нападнути пре Вуковара?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Отприлике колико времена?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па можда једно осам дана тако отприлике колико се ја сећам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да није још у октобру?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могуће и то, не сећам се тачно.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реци ми кад је Илија Којић рањен као командант Територијалне одбране САО Славоније, Барање и Западног Срема ко је уместо њега постављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, он је рекао за Илију Којић да је био министар одбране.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Министар одбране, ајде у реду је, то је била иста функција и једно и друго, нису имали два човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали команданта, је ли?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја колико знам не, из приче то знам. Ко је био на Влади уместо њега задужен за његово да кажем ресорско место у Министарству?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја се не сећам да ли је Мргуд или, не могу да се сетим сад.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мргуд је дошао 1992.-1993.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није ли то баш тај Граховац Слободан за којег Вас је питала госпођа председник суда?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мени је то господин Деветак рекао, нисам ја знала за тог Граховца Слободана, у својој одбрани.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, нисам сматрао да ће бити потребно да причам да је Којић рањен, да није могао бити, знате, па сад чисто да се појасни. Знаш ли можда Боро раније радно место и где је од тог Граховца пре него што је дошао у Шид?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, први пут сам га упознао у Шиду кад је дошао у Штаб, не знам где је радио и шта је радио.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да није полицијска школа у Каменици? Наставник информатике, можда то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Могуће да је радио у Новом Саду негде, не знам, али није ми пуно причао.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Боро, да ли се сећаш да ли си био на сахрани у Ловасу покојном Воркапићу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесам.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сахрана протекла са неком церемонијом што није за обичног, да кажемо смртника, условно речено, су дате неке полицијске посебне почести итд.?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесу.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли си причао са мном о Девчићу као следећем кандидату?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сад сведочите господине Деветак.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, постављам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас стално упозоравам да не сведочите. Питајте шта сте причали на сахрани, а не да ли си и то.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим да јесмо али не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине, можете ли ми сад објаснити, мало пре сте рекли, ја сам Вам предочила исказ једног сведока која тврди да је приликом изласка из Ловаса у Товарнику добила дозволу од Милорада Воркапића, Ви кажете могуће, а то се дешавало управо он је био жив до 23.октобра. Како је он могао да издаје дозволе у Товарнику, а да буде командир милиције у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па издао је дозволу у Товарнику, не може бити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Ви сте рекли.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим да је у то време, сад сам се сетио, Јоргић Љуба да је био заменио Жељка Крњајића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте се сетили, а реците ми, мало пре сте рекли да је могуће.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па могуће да је написао и у Ловасу, зашто да не, кад је и он имао то у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у Товарнику човек седи тамо у станици милиције у Товарнику дао дозволу, откуд сад он тамо у милицији у Товарнику, а командир у Ловасу, како сад то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То не могу објаснити, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да не бих био дрвени адвокат госпођо председнице, можете ли дозволити да онако како сам ја тог сведока разумео, мајка она је рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате ми препричавати исказ сведока, то је Љубица Адамовић.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Гршила је у презимену Милорадове мајке и рекла је Радојчић, рекла је презиме моје таште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, ја сам је питала који Воркапић је издао дозволу у Товарнику да бисте напустили она је рекла «онај што је погинуо», она каже «Воркапић», ја кажем је ли то који се зове Милорад, каже «јесте Милорад Воркапић».

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо председнице, погрешно презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нећемо сада да дискутујемо, имамо транскрипт, исказ тог сведока па ћемо да видимо, да не губимо време, има господин Богуновић сигурно још доста важних ствари да прича.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само имам примедбу на ову констатацију од Борислава, то се провлачи још од овога, да сам био на том састанку на «Велепромету» у Вуковару, то се провлачи још од, то сам ја и Вама рекао госпођо председнице, да сам читао још у притвору, са суђења за Овчару, па претпостављам да је човек мене заменио управо са човеком који сте сад

прочитали, ја предлажем да на ову околност да се позове Витомир Деветак па да он каже да ли сам ја био или је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај министар ратне привреде, је ли?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, човек или је заменио или је намерно заменио, има неких разлога вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Ви се не познајете с Бором?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бору сам ја срео још у лето кад сам био, нудио Вам је Крстић ону дозволу, кад сам био у Влади у Ердуту још тамо у седмом, осмом месецу 1991. године, тад сам га и упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да Вас замени кад се тако добро знате?

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Заменио да сам ја био уместо овог, ја нисам био, ја да сам био не бих то постављао као проблем, био сам, нисам био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, учинило му се.

Опт.ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим Вас да се прихвати сведок на ту околност Витомир Деветак да се изјасни, ако је битно, не могу да признам што нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добар дан. Питао бих те господине Боро да ли си упознат од 01.10. да ли су вођени неки преговори са мештанима Ловаса?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па и то што је рађено исто је рађено преко војске нешто сам слушао и чуо на реферисању али ја колико знам да је то војска радила и да је ишла на преговоре.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо ми онда мештани Ловаса, Товарника ТО и то мало милиције, да ли смо ми само онда причали о том одласку у Ловас, о том нападу који се повлачи од 01-ога биће сутра, биће сутра, биће сутра?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја колико знам из разлога да су стално очекивали да ће се успети договорити као што су се са Илоком договорили тако ће успети и са Ловасом да се договоре да се оружје преда, чак шта више сећам се једног састанка у Шиду где су били људи из Ловаса који су дошли на договор око предаје.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И је ли била предаја?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не. На крају се одустало од предаје.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И ко је онда одлучио за тај напад?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Колико ја знам оно вече кад си дошао да је речено да значи војска је испланирала напад и речено је да треба 10 до 12 вас да учествује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То све «речено, речено» немојте ми у пасиву причати. Оптужени Жељко Крњајић у својој одбрани тврди да је од Вас чуо да је обавештен о нападу, да ће они ићи, итд. Ви тврдите да он Вас то

извештава, ко кога извештава ту? Ви као министар полиције њега или он као командир станице Товарник Вас? То је питање.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја мислим да је то пре свега био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Речено, речено» не чујемо ни ко рече, ни шта рече.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да је био пре свега договор јер Жељко је био у Товарнику, у Товарнику се све догађало односно све се припремало за тај напад, не ту једну ноћ, него више ноћи и чини ми се да колико се ја сећам да смо се ми ипак договарали и да смо имали један договор, значи ја сам рекао како да се ради и шта да буде са његовим људима које ће он предводити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви Жељка обавестили о нападу, да ће бити напад?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу сад да се сетим, не могу да се сетим тачно да ли сам ја њему то али мислим да је пошто је Жељко био командир у Товарнику да је ипак он могао и пре да сазна него ја, или ја нисам морао ни да будем обавештен о томе да ће бити напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли си ти Боро дан, два пре напада долазио у станицу милиције Товарник?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесам.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јесмо ли ја и ти онда причали?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: О нападу на Ловас?

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па да о нападу се стално и причало, није се ни причао о ничему другом.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Причало се о договору, људи који су били из Ловаса и о томе причали смо зашто свако вече припрема па онда одустајање.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Тако је, а да ли се сећаш, ово те питам због тога да ли је било неке свађе између мене и мог шурјака Саве Ивановића? Мислим знам сигурно био си и ти.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Јер је било планирано да ја ни не идем и ја сам искључиво рекао ја идем, не слушавам никога, ја идем, то су моји људи, ја водим своје људе, је ли тако било?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тачно.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: А да ли сам ја онда тада чуо, у том моменту је био и Камбери тај потпуковник, да ли сам ја онда чуо или од тебе или од њега, ја сам рекао од обојице, да иде ТО Товарник, да ће ТО Товарником командовати Ергић Миле Страјо и тај официр «Тито», да ја пазим искључиво своје људе, је ли тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви сад то износите одбрану, је ли? Ја сам га питала он то не зна што Ви причате. Ви сте у својој одбрани причали за тај неки напад да Вас је он обавестио ко ће командовати нападом тим чишћењем, он човек каже «немам појма».

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да се само разумемо, ја нисам рекао ни онда ни сада да је мене господин увео, постројио, обавестио. То је све било, то је једна просторија 4x4, ту седи нас пар, био је и тај потпуковник Камбери и господин Бора Богуновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад? Како гласи?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па питам га да ли се то сећа и да ли сам ја онда чуо за Страју и «Титу»?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам и рекао нешто раније да је Миле Ергић водио један део људи и да, а договор је био пошто си Ловашчанин, пошто си оданде и ти и Воркапић да би било добро пошто познајете људе и да учествујете у томе, колико се ја сећам да је такав био разговор и текао тако између нас.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И да будемо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да будете присутни тамо.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: И да будемо водичи, је ли било о томе речи?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да водите, ви да водите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим ово, господине Крњајићу, не личи ни на шта. Хајде Ви му сад причајте, па ће он да одговара.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па добро моје питање које, судија, није прикладно Ви ћете га одбити, ја стварно не знам како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питајте кроз питање шта смо разговарали пре напада и то, а Ви све «да будемо».

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам онда ја одвео 10 до 12 милицајаца?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам се ја вратио сутра, значи 11-ог око три сата у Штаб у Шид?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли смо се ми сликали том приликом пред Штабом?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Испред Штаба да.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли сам ја 11-ог ујутру дошао поново у Штаб кад сам добио неку пропусницу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте, сећам се то.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли постоји промил могућности да сам ја икад у Ловасу био секунд командир милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Мало пре си се сетио онога имена кад си причао, да ли знаш ко је Јоргић Љубо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тебе је заменио, ја човека познавао нисам, исто је дошао на ту функцију препоруком.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја колико знам Радован Стојчић Баца је био помоћник министра унутрашњих послова у Србији али је он уједно био и командант Борова села, да ли си упознат с тим?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је вукао све конце, био је човек који је одлучивао малтене о свему уз део војне управе и то је било то.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да ли знаш Боро да ли сам ја ишта на своју руку направио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се, мислим да ниси имао ни прилику.

Опт.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само док је ту господин Крњајић пошто је приложио суду овај један, неку пропусницу, да ли сте Ви господине Богуновићу издали ову пропусницу? Можемо да ставимо и на документ камеру али док они укључе ту камеру. Нема. То сте Ви издали и Ваш је потпис и све?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Издано је, али ово није мој потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је сад то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То је издано у, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се то потписује уместо Вас тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим да је ово потпис секретара наше Владе, ја се тако не потписујем. Потписујем ћирилично, никад латинично и немам такав рукопис. То је да, али потпис није мој.

Констатује се да је сведоку Боривоју Богуновићу предочена стална пропусница Српске области Славонија, Барања и Западни Срем на којој је констатовано «Стална пропусница за командира Станице милиције Товарник Крњајић Жељка за несметано кретање на читавом подручју Славоније, Барање и Западног Срема са датумом 11.10.1991. године. Министар за унутрашње послове Богуновић Боривоје», па сведок поводом овога изјављује да то није његов потпис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ово доле у печату пише неки штаб ТО? Шта је то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, нити сам ја Боривоје нити се тако икад, а кажем латинично се не потписујем никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је вероватно то његов секретар потписао. А реците ми овај печат сада објасните пише овде штаб општински одбор штаба Територијалне одбране, шта је сада то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Чији штаб, је ли пише чији штаб?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пише, Српска област Славонија, Барања и Западни Срем, шта је сада ово?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То је издано или у Боровом селу или у Ердуту, не знам где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како, откуд Ви да потписујете то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви седите у Шиду, како?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па нисам потписао госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ми објасните овај Штаб ТО?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То не знам, не знам уопште то и не могу да Вам кажем ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваш тај секретар где он седи у Шиду, је ли то овај што сте рекли да је вероватно он потписао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где седи?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То ја не могу, не знам, не знам печат ми је непознат, односно не знам, а потпис кажем није мој, не могу да Вам кажем ништа о томе, нити је име моје нити је потпис мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта он иде у Ердут по ово, по сталну пропусницу, шта, не разумем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу вам рећи ништа, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Могу ли ја?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Штаб то су две просторије у Радио Шиду, а једна је просторија од СПС-а 1991. године, тамо је било колико ја знам четири човека, тај Граховац.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Филиповић.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да и ти, ми смо то јутро излазили доле да се сликамо, ја сам то оставио и чекало ме то готово, ко је то потписао, има неки Филиповић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то Штаб Територијалне одбране?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: То је ја не знам како други то зову, то је за мене било одељење Владе и моје министарство.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па видите шта на печату стоји?

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Па видим да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Вероватно је то то, али ми смо то звали Влада што Боро каже Штаб за полицију, ето само је то било те две просторије у Радио Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље од оптужених? Изволите.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Господине Богуновићу говорили сте да су неки људи тамо на вашаришту била нека побуна, овај, да ли можда знате који су ти људи и одакле су били ти људи, да ли се то говорило на тим састанцима са Петковићем и Суботићем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: На које људе мислите?

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Неке људе који су се побунили на вашаришту тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Није неки људи, то је било преко хиљаду људи.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па то Вас питам баш.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Србији на вашаришту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шиду, је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Људи су се бунили нису хтели да иду.

НАТАША КАНДИЋ: Резервисти.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Резервисти тачно.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: А одакле су били молим Вас?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не знам ја одакле су све људи доведени, али знам да су мислим да је Благоје Ацић дошао и да је ту било.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, добро, хвала зато што ја знам ко су били ти људи, јер сам их ја и довео на то вашариште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Али свакако њега да питам да потврди то. Молим Вас, кажете, говорите да нисте смели ништа без Петковића и Суботића, је ли тако, да ли то значи да је све апсолутно за све војска, или пак Петковић тај и Суботић, да су одлучивали па чак и о употреби берача кукуруза у местима у којима је била распоређена та војска?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не могу то баш да Вам кажем, сад ја не могу, то је баш питање оно да ја могуће негде да су наредили да треба нешто, али о томе не могу да се изјасним.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, хвала. Ми имамо један податак у неким тамо документима војним, па пише и то да су они одлучивали о том берачу кукуруза. Кажете да се није могло ући ни у Товарник без војне дозволе, па Вас ја питам да ли је то важило да се тако мало грубо изразим за све живе и мртве да је морало да војска то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како ће да мртви ту пролазе, шта. Он прича да је тамо код њега у Штабу издавали они дозволе, они су издавали те

пропуснице да би неко ушао на територију Хрватске, Влада Славонија, Барања и Западни Срем, а не војска.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га разумели.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Мора да сам погрешно, нисам разумео сигурно.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Има део, у почетку је војска само издавала али нису нам дали, а после су нам прихватили да и ми то радимо. Тако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, ја сам тако записао. Сада би Вас још нешто питао само, ја сам у Ловас дошао 14. поподне, тог дана разговарам, тог дана одмах, одмах након можда пола сата разговарам са Милорадом Воркапићем, сутрадан тај исти Милорад Воркапић разговара са мном и са неким потпуковником тада Ђокићем, и он се жалио да је у месту добио само дужност управника затвора, и тада је тражио од тог потпуковника Ђокића неке зоље да му да, да их појачају са неким водом војне полиције, тражио је неколико заштитних прслука да му се обезбеди, е па да ли Ви нешто знате о томе, јер се нешто мало коси са тим Вашим што Ви кажете да је он био командир тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете на ово?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја не могу ни да, не знам уопште за затвор да је био, ја знам да је Милорад био постављен за командира станице милиције, а за затвор не знам и не могу да причам о затвору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево господин Димитривић са лица места каже да му се тај човек Милорад Воркапић представио као управник затвора?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Мислим то ми је смешно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је смешно? А Ви нисте били тамо, долазили, није Вам долазио на реферисање, није ништа и сада Вама смешно, а он упознао човека и овај му се представио тако.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, да је у Ловасу био управник затвора, не знам, не могу, могуће ето господине ја ћу вам веровати али за мене то није нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт.МИОДРАГ ДИМИТРИЈЕВИЋ: Добро, немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Нема нико од оптужених? Николајидис.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате да су у та подручја, да је полицијски час постојао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли је то важило за полицију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: За полицију не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли знате састав полиције у Ловасу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Ко је правио ту полицију?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја нисам знао ни ко живи у то време, и кога би могло да се ангажује значи могао је само онај ко је био именован за командира да то направи.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли су Вам из Товарника, да ли Вам је из Товарника командир полиције Жељко Крњајић, слао дневни извештај писани?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Писане се не сећам, имали смо свакодневно комуникацију то се, али извештаје не могу да кажем јер их немам, значи не могу да кажем да је.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли се слично нешто тако дешавало и из Ловаса?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: И то се, не, не могу да кажем да сам добијао писмени извештај ја.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Да ли сте имали усмене, свакодневно?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Свакодневно не.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте да сте долазили у Ловас, и да је чак састанак био један одржан, ко вам је био домаћин на том састанку и на те доласке?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па домаћин је био мислим да је Љубан Деветак и да ли је Ђуро Продановић и не знам да ли је још неко, не могу сада да вам и не сећам се када је то шта било, откуд знам.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Рекли сте мало прије после сахране Милорада Воркапића да сте са Деветаком причали о постављању Милана Девчића за командира? Што са Деветаком, шта је он у селу да он прочита о постављању командира милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја сам рекао колико се сећам на Влади да је било да је Љубан Деветак постављен за управника Задруге и да је био човек у селу који је значи вероватно водио рачуна о неким стварима, јер не могу сада да кажем да је он све функције које је он и шта је имао, али јер ја нисам био тај који га је именовао, али знам да је био значи то знам, сећам се добро да смо имали на влади да Љубан Деветак буде управник Задруге.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Какве везе има Задруга са командиром милиције?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не кажем да има везе, али он је човек из села и ја не знам да ли сам срео пет Срба који су живели у Ловасу тамо и са ким би могао да разговарам осим са Ђуром Продановићем, Девчићем и са њих пар ту, ја не знам другог нисам знао никог.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: На тим састанцима уопште и овдеи у Ловасу и даље, је ли Љубан Деветак имао униформу?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не сећам се да је.

Опт.АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Госпођо председавајућа само примедбу имам за то постављање командира, командира и команданта Територијалне одбране, а нека после сведок каже да није тачно, командири полиције и Територијалне одбране су се постављали одмах након ослобађања значи између себе се изабере ко кога добро зна и ко кога хоће и тако се постављају, па се онда њима јави, тако да они нису знали ни овог ни оног, онда се њима јави и евентуално војсци која је ту, а после даља сарадња то како они хоће обавештавају ко што он није био обавештен и ово, зато министар и нема појма о свим тим стварима. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуномоћници? Изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Добар дан. Ја бих баш због тога да кажем да је Радован Стојчић Баца одлучивао о свему. Да ли је кажем дефакто, ко је одлучио о Вашем постављању?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: О мом постављању одлучила је Влада, односно Национално веће које је у то време било формирано у Сремско-барањској области и ту је одлучено ко ће шта да ради, односно ко ће обављати коју дужност.

НАТАША КАНДИЋ: А улога Радована Стојчића у томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што, шта се? Човек цео дан прича о Баци ту, чули смо да Баца и Крњајића постави. Молим? Не, не, али чули смо и Крњајића да учествује у његовом постављењу, па ево сада да разјаснимо то. Изволите.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тачно да је Баца био присутан малтене на сваком нашем састанку Владе, и да га се пуно тога питало.

НАТАША КАНДИЋ: Питала сам Вас конкретно у вези са Вашим постављањем?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Са мојим постављањем значи он није имао никакве везе, али је на састанку Владе дао предлог да моју смену која није усвојена тај пут на тој Влади и онда су се после четири, пет дана.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, да ли је он питан, дао сагласност да се Ви поставите?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте Ви смењени а отишли сте на вишу функцију, потпредседник Владе?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он је хтео другог човека за сарадника и тако је било и готово.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми он је хтео другог човека за сарадника, да ли сте Ви били у неком односу према њему, да ли је он био Ваш надређени?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Није био надређени али смо имали у пар наврата сукоб где је он на састанак Владе улазио наоружан, где је понашао се онако како не доликује и ја то нисам могао да поднесем такав сам и готово. Значи једноставно нисмо од првог нашег сусрета се нисмо баш подносили и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, сад само да Вас вратим, кажете да је он о свему одлучио, а сад кажете да је он разбојник који је код вас упадао наоружан?

Опт. АЛЕКСАНДАР НИКОЛАЈИДИС: Није рекао да је разбојник.

НАТАША КАНДИЋ: Тако каже. Ја Вас само питам молим Вас, када кажете он је тражио другог сарадника, да ли је он био Ваш претпостављени?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Није могао да буде мој претпостављени је био Горан Хаџић и нисам имао другог претпостављеног, али је сваки дан значи био и са Гораном седео у канцеларији и сваки пут на Влади је имао шта да каже и добро се сећам да је рекао да нема са мном комуникацију, да сам далеко од њега и да би било добро да ми се да нешто друго, а да он да се изабере други човек.

НАТАША КАНДИЋ: А да он?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Он да предложи човека који ће то радити.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а кажите ми остало нам је само још нејасно, Ви кажете ишли сте на реферисање код Суботића и Петковића, то је војна команда је ли тако?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: То су војни безбедњаци били који су били ту у Шиду да.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, код кога идете на реферисање, је ли идете код Петковића и Суботића или код?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, код њих двојице.

НАТАША КАНДИЋ: Код њих двојице, ко су они објасните?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је да су војни безбедњаци, само ми је остало нејасно што Ви њима реферишете?

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте само, није рекао, он је само рекао војни безбедњаци, не знамо чији, ко је?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: ЈНА, па чији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна, да.

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је ЈНА, али кажите зашто идете код њих, зашто не идете у тамо у ловачки дом, војни штаб?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Тако је речено вероватно је таква одлука по њиховој хијерархији.

НАТАША КАНДИЋ: Чија?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па војна, значи од, значи Штаб је био у Ловачком дому, а они су били стационарани у Пошти која је и сада, значи имали су.

НАТАША КАНДИЋ: И ко Вама каже да Ви идете код њих?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Такво сам наређење добио.

НАТАША КАНДИЋ: Од кога добио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Од њих.

НАТАША КАНДИЋ: Од којих?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од којих њих?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Од Петковића и Суботића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега, Ви добијате наређења од неког за кога не знате коме припада, кажете нека војна безбедност не знате чија.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не нека војна безбедност, војна безбедност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, је ли питате Ви Горана Хацића везано је ил Вам он то одобрио да Ви реферишете тамо?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не знам ко је и Горан Хацић био као и Бора Богуновић у то време, да ли је он питан или је то нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим министар сте били, шта, ја рачунам када је неко министар.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесам да. И морао једном мајору да се јављам да долазим у своју кућу, ето такав сам био министар.

НАТАША КАНДИЋ: Када поредимо, ови Петковић и Суботић у односу на Бацу, ко је ту био главни?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Баца је водио један део, значи безбедности, односно посла полиције јер је био помоћник министра у Влади Србије, а ово су били људи из војске значи који су имали, водили су безбедност и вероватно су по некој команди или нечему то радили, задужени за то и они су били ти којима сам ја морао да се обраћам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, кажите ми само одакле је Илија Којић?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Одакле је.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па живео је, пореклом је из Босне, а живео је у Борову или у Вуковару не знам тачно, радио као полицајац.

НАТАША КАНДИЋ: Из којих структура је Илија Којић?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Полицајац.

НАТАША КАНДИЋ: Из којих, из које службе?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не знам, радио је у полицији, а шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живи сада тај човек, тај Илија је ли жив?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Жив је да, у Новом Саду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Слободан Граховац?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живи у Београду, добро.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите нам само рекли сте када је рањен Воркапић је ли знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу тачно да се сетим, али ту око 20. не знам, не могу тачно да, не знам тачан датум.

НАТАША КАНДИЋ: А када је, је ли знате да је рањен Илија Којић?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Је ли знате када је рањен Крњајић?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: За Крњајића.

НАТАША КАНДИЋ: Молим вас, па молим вас па зашто.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Само мало.

НАТАША КАНДИЋ: Ово је.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: За Крњајића мислим да је 11. поподне рањен, немојте ме сада ја вам опет кажем 20 година је прошло тешко ми је да се.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ево кажете 11. поподне, само ми објасните како знате баш тачно и да је то поподне, а за?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Како да не знам када је то први човек који ми је значи био први командир полиције и значи са њим сам морао да, ако ни о чему нисам био обавештен, онда сам морао о томе обавестити да се то десило, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за овог не знате када је погинуо, а исто био командир?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па не сећам се, не могу сада свега да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за рањене се сећате, а за погинуле.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: И ово да није био напад тога дана на Ловас, и да то није било тако брзо вероватно се не би сећао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вас је обавестио?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Из станице милиције из Товарника су ме обавестили да је Жељко рањен и да.

НАТАША КАНДИЋ: Да је у Ловасу? Да је у Товарнику?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, не, да је одвежен за Београд. Да, у Товарнику да и да је одвежен за Београд.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте се чули, пошто сте нам овде рекли да Вас је Крњајић обавестио о нападу на Ловас, је ли Вас Крњајић известио о том нападу како је био, како је прошао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па.

НАТАША КАНДИЋ: Ја мислим да би их требало суочити.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па добро, имали су неки оно речено је да није било неких.

НАТАША КАНДИЋ: Како речено, Крњајић је множина, ми Вас питамо да ли Вас је, пошто Вас је он обавестио да ће бити напад, питам Вас логично да Вас је обавестио о исходу напада?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Јесте, дошао је и рекао је добро је прошао није било са наше стране нема жртава, сви смо добро.

НАТАША КАНДИЋ: А са друге није битно.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас укључујете се, сведочи.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Госпођо Кандић ја не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули смо шта Вам је рекао са наше стране није било жртава, а шта даље?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја мислим да су се они и раније повукли него што је војска остала и даље тамо значи да су се повукли раније, да ли је он и знао уопште шта је и колико је било, углавном кажем мени је у том моменту, јесте Ви сте у праву, мени је било битно да се ти људи врате живи и здрави, нисам, далеко од тога да сад оно ако је било жртава тамо да и то посебно непотребно значи то је, рат је рат, али не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Вас је питала само судија, Ви сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, ово кажете и раније су се повукли, ко се раније повукао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Па ја мислим да је милиција када по обављеном задатку оно као што је планирано, да се уђе у Ловас, да се у Ловасу тамо договори са тим људима који преостају и то све, да и милиција да су се они вратили у Товарник да би обављали своје редовне задатке које су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било отпора у селу, шта је било то?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Било је отпора али не много, колико је он мени рекао не много и нису имали неке велике проблеме, и да чак није

било тај дан ни жртва пуно, значи. Па пуно, да ли је колико шта, колико је Вас пуно колико није не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули број који је страдао?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се после чује, неки, ајде тад нисте од Крњајића чули, а после?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не знам, немам, ја Вам ово кад не знам немам пуно у Ловасу нисам имао некакво обавештење, односно нисам био тај који је био на таквом месту да би се толико упознао.

НАТАША КАНДИЋ: Па које је боље место?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја верујем да је војска имала сваку жртву и све уписано.

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас само ми реците ја разумем да сте Ви били детаљно информисани о томе шта се догодило 10. јер кажете није било много, повукли су се раније, сад ме занима и то Вас је судија питала, Ви сте били министар полиције у надлежности полиције, милиције су и када се догоде нека убиства, смрти неке насилне, да ли Ви добијате тога дана податак од Крњајића или боло кога другог да је било неких убистава, погибије и тако, да ли питате за то ако Вас нико не обавештава, да ли питате има ли тога? Да ли је у вашој надлежности увиђај неки?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ако имам кога да питам, могу да питам, ако има ко да ми каже и сматра да треба да ми каже, тај ми каже, али ја Вам поново кажем и поново понављам војска је руководила нападом.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, молим Вас сада сте нам рекли да је он Вас известио о томе, да Вам је рекао да није било неких великих проблема, да није било отпора, и ја сад Вас питам Ви сте министар, је ли питате је ли има да ли треба да се организује увиђај на лицу места што се догодило у вези са страдањима, да ли питате?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не можемо да. Само мало молим вас. Не можемо да. Могу да одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Сведок ће да одговори, нећете Ви.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Судија, имам примедбу на постављено питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она пита да ли је он то, он ће да каже да ли је он надлежан или није за то.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу.

Адв. БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ја не знам, ајте нека одговори.

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Не могу да прихватим ово питање, ја сам Вам већ рекао војска је та која је значи водила акцију, војска је та која је одлучивала, војска је та у чијем су они саставу били, ко су они и ко би њима дозволио да они иду да броје жртве и ли да их не знам ни ја шта

друго раде. Значи једноставно човек ми је рекао оно што је знао, и према томе ја не могу више ништа да Вам кажем нити се сећам, нити знам за неке друге појединости.

НАТАША КАНДИЋ: Ја ево само бих још једно питала, је ли Ви као министар питате је ли има страдалих оних других?

Сведок БОРИСЛАВ БОГУНОВИЋ: Ја сам рекао да ми је човек рекао није било великог отпора, није било великих проблема. Значи нисам га питао је ли троје погинуло или је неко, битно ми је било значи ја вам поново понављам битно ми је било да ми је када ми је рекао да од полиције нико није рањен, да је све уреду, ја сам рекао добро, уреду.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања. Значи рекао вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, довршено. Имамо допунских питања? Какво је ово ћаскање, шта је ово? Па не знам ово мало се посело у пола три крене. Изволите господине Крњајићу јавите се за реч, убудуће када неко хоће за реч нека подигне руку или микрофон нека укључи.

Окр.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Ја сам у својој одбрани рекао да сам у пола акције, значи нисам ни сачекао крај акције са једном рањеном женом изашао, да сам отишао у Шид и обавестио сам овог дотичног господина министра, нема жртава међу милицијом, има један мртав добровољац и видио сам три до четири, али три сам рекао Хрвата, значи ја нисам ишао по другим улицама, бројао јер они Хрвати који су били у селу они не знају ко је погинуо, а зашто би ја морао знати. Мој комшилук нико није погинуо и ја сам министра реферисао милиција жива, здрава, један добровољац рањен, овај мртав, три рањена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има у транскрипту све то.

Окр.ЖЕЉКО КРЊАЈИЋ: Да, али то сам рекао, а сад се вади зашто Крњајић није, па нисам ја морао ни могао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није, али био је следећи командир па он да извести, па види министар човек. Како није, како нема ингеренције поставио те. Немојте да додајете ту са лица места да.

Довршено је сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида у 17 часова и 30 минута и биће настављен у 17 часова и 45 минута.

СВЕДОК НЕЂО МАКИВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Макивићу. Само да узмемо податке и положите заклетву па ћете моћи да седнете. Име оца?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Милован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од оца Милована. По занимњу сте?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте били?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, сада у пензији. Година рођења и место?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: 1.7.1950.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 57?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: 50.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођен 1950.године, где?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Велика Илова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великој Илови. Где живите? У?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Шиду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Адреса?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Иве Лоле Рибара 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иве Лоле Рибара 4. Јестел и у неком сродству или у завади са Љубаном Деветаком, Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем, Жељком Крњајићем, Миодрагом Димитријевићем, Дарком Перићем, Радованом Влајковићем, Радисавом Јосиповићем, Јованом Димитријевићем, Сашом Стојановић, Драганом Бачићем, Зораном Косијер, Петронијем Стевановићем, Александром Николајидисом?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са оптуженима несродан, није у завади. Бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, положићете заклетву прочитавши тај текст испред Вас. Изволите.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада можете да седнете па спустите тај микрофон доле, да Вас сви јасније чујемо. Пред Вишим судом у Београду води се кривични поступак против ових 14 лица због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, предмет оптужбе је страдање 69 цивила хрватске националности у месту Ловас у октобру и новембру месецу 91. године, ближи предмет оптужбе је напад на Ловас, страдање цивила при нападу, убиства, телесна повређивања и противзаконито затварање цивилног становништва у овом периоду у селу и страдање цивила при догађају на такозваном минском пољу, па ћете испричати суду у том периоду да ли сте Ви били у Ловасу, уколико сте били шта Вам је познато од тога? Уколико нисте били, шта је од овога што је предмет наше оптужбе Вама познато, да ли познајете неког од оптужених?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Од оптужених познајем Деветака, Милана Радојчића и овог другог Милана. Остале не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Девчића?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Девчића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројицу знате.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Њих тројицу познајем, ове друге не познајем. Бар мислим да не познајем, нисам их ни гледао сада визуелно. Везано за ово што сте рекли, ја Вам не могу много рећи јер у време тих догађаја ја сам био начелник СУП-а у Шиду и моја ингеренција је била везана само за територију општине Шид и везано за те догађаје и за тај простор њима моја ингеренција није била потребна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, немате никаквих сазнања?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Никакве ингеренције нема, нити сам био, био сам у селу Ловасу и пре тих догађаја, био сам после тога али везано за ово конкретно о чему ме питате, немам никаква сазнања директна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Из којих ситуација знате Љубана Деветака, Милана Радојчића, Милана Девчића?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па видите, сада да Вам тачно кажем не могу, али у принципу могу рећи да Ловас је село које је десетак километара од Шида, ја сам у служби јако дуго, значи од 78. године сам у служби, кроз активности везано за спортске активности значи у то време су одржаване радничке спортске активности међурепубличког значаја, тако да смо се ту сусретали и ту сам упознао овога Милана Девчића, на једном од тих сусрета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата још?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Пре рата то је било, да, мислим да је то било да ли у Вуковару или у Жупањи, негде од тих места где се одржавало. За Деветака сам чуо, њега нисам познавао уопште у тим догађајима, тек сам чуо након ослобађања Ловаса да се појавио Љубан Деветак у селу ту и

касније сам га сусретао у граду а никад нешто конкретно везано и за посао што се тиче СУП-а и било нешто друго у смислу неке његове замолнице ми нисмо имали. Милана Радојчића сам сретао у Ловасу, тамо сам долазио и пре тог догађаја. Тамо је некад била робна кућа велика па смо ми из Шида ишли врло често тамо да не кажем пазарити и у том смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми после заузимања Ловаса јесу ли они били на неким функцијама?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Овај, за Деветака сам чуо да је био директор задруге, у смислу тога што се тиче рада, узимања плодова са земљишта, обраде и то у том смислу сам чуо везано за њега, за Милана сам Девчића знао да је био једно време командир у селу у тој новоформираној станици, а Милан он је био тамо у селу, нешто, неку функцију је имао не знам тачно коју али сам га виђао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате у ком периоду су били на тим функцијама?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, не могу, не знам ни тачно које функције, али знам да сам га виђао да ли је то било месец, два или годину дана после тих догађаја не могу рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добар дан господине Макивићу, ја сам Бранкица Мајкић, бранилац оптужених Љубана Деветака и Милана Девчића у овом поступку и ми смо Вас предложили као сведока управо да нам кажете нека Ваша непосредна сазнања пре свега на Милана Девчића. Овај, рекли сте да сте у ово време били начелник СУП-а Шид.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Јесте.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Са седиштем у Шиду да ли је тако? Претпостављам да ли можете да нам кажете то је овај, октобар, новембар, који оптужница обухвата али бих Вас ја замолила да се сетите и септембра шта се у Шиду налазило, односно чија су седишта ту била и шта је Шид у то време представљао?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Претпостављам да и ви сви знате и да сте гледали да у то време у Шиду је било јако много војске, добровољаца разних, то је било погранично подручје, полиција је подигнута била на виши степен приправности, резервни састав је био подигнут, то овај рад службе је био организован по пунктовима, значи према хрватској граници значи ту је било неспоредно пред те догађаје негде крајем 90.године, Шид је и бомбардован са територије Хрватске и негде у марту или априлу је исто бомбардован када је било и одређених жртава, значи људских жртава када су били непосредно угрожени и објекти, гимназија, обданиште дечије, железничка станица, сам град и то. У том неком периоду службу као и сваку службу је интересовало шта се догађа на том простору јер били смо

практички још једна држава СФРЈ мислим да је тако било и све информације које смо добијали од људи са тог подручја ми смо прослеђивали даље, тако да у контексту тога ако ме питате, везано за Милана и то могу да кажем да је од ових присутних једино Милан код мене у то време долазио, веза тог нашег пријатељства којег смо знали, значи што сам њега једино и знао пре ових догађаја, значи мислим да је у то време радио у СУП-у Вуковар кад је то све било, овај, подносио ми у ствари, то је било необавезно, значи није он био у неком смислу организованог тога ко ће мени преносити информације и то, људи су спонтано долазили не само Милан већ и остали из тих углавном српских села, преносили шта се ту дешава, везано за наоружавање Зенги, везано за малтретирање Срба по тим селима, везано за њихове пунктове, у том смислу. Тако да је у таквим неким стварима Милан мене у више наврата обавештавао шта се догађа то. Отприлике то је то.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Јесу ли те информације које сте добијали, јесу ли даље обрађиване, провераване, и од стране кога ако јесу?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па видите, у току дана је долазило јако много информација од разних људи и то овај, некад су оне ишле преточене у неку информацију која је отишла према секретаријату и горе, некада се то задржавало на нивоу одељења зависно од проблема о коме су они тога пута нама испричали.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Споменули сте пунктове са стране.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Са наше стране.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Шида да, јесу ли постојали пунктови са хрватске стране да кажем и.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Јесу.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Ко је то поставио?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па ја мислим у прво време да су постављали грађани, мештани тих села, касније су то биле припадници Зенга и већ не знам, ја нисам у то време ишао тамо.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је у то време у Шиду била команда Прве војне дивизије?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Јесте.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли постојала војна болница у Шиду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па не у класичном смислу. То је дом здравља у Шиду је био прерађен, у ствари ту су примани и рањеници са подручја Српске Крајине, односно Вуковара, Винковаца и тих села.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли био измештено седиште ТО Вуковара ту?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не разумем у ком смислу?

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Седиште ТО Вуковар да ли је такође било у Шиду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У једном периоду јесте, сада не знам тачно у коме, било је да, смештени су били у згради где је био радио Шид.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Да ли се сећате можда објаснили сте донекле ситуацију која је владала у том периоду 9. и 10. месеца. Да ли се сећате неке веће мобилизације у 9. месецу и уопште стања које је довело до тога?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па ја сам већ рекао што се тиче ОУП-а Шид, односно СУП-а Шид, ми смо резервни састав подигли доста раније, значи што се тиче мобилизације људи које сам ја водио значи СУП-а, то је урађено у неком периоду можда 3-4 месеца пре ових догађаја у Борову Селу и то, где су били ангажовани људи у резервни састав. Других, што се тиче нас није било, колико се ја сећам.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: А да ли су се у Шиду да кажем пријављивали или мобилисали људи, задуживали опрему, да ли Вам је познато нешто о томе?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: То је било ван моје службе а било је. Ја не знам детаље.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате детаље? Добро. Кажите ми да ли Вам је позната нека ситуација на вашаришту код Шида када је доста људи одустало од мобилизације односно дезертирало?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не. Реците ми да ли у 9. месецу имате сарадњу са Девчићем?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не могу то рећи, проток времена је дуг, тако да не могу дефинисати да ли је то 9, 10 месец, 8. Не могу.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Кажите ми да ли је у Шиду седиште имала и војна безбедност конкретно питам за покојног потпуковника Љубишу Петковића.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Пуковника, извините. Да.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Је ли Вам позната било која сарадња између Девчића и Петковића након овог догађаја о којем Вам је судија предочила да је предмет ове оптужнице, значи после 10-ог месеца.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па с пуковником Петковићем сам ја био да не кажем малтене у свакодневном контакту. Значи, да ли је то било код њега у згради поште где је он имао своје просторије, да ли код мене у канцеларији, што се тиче сада Милана и Петковића, ја мислим да сам их ја у ствари спојио, у ствари, код мене су се срели и да је после тога Милан са њим наставио неке контакте, о чему ја не знам.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Добро. Кажите ми шта је у Шиду представљао ловачки дом? Шта је било тамо?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У «Партизану» и ловачком дому су били затвори војни, а не знам за ловачки дом, не знам, не могу се сетити.

Адв БРАНКИЦА МАЈКИЋ: Не знате шта је било? Добро. Ја за сада имам толико питања за Вас. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Господин Девчић нема питања. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте те просторије радио Шида.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, у згради где је радио Шид, ту су биле просторије територијалне одбране Вуковар или Српске Крајине, већ како се звала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У то време је постојала САО Славонија, Барања и Западни Срем. Још није постојала Крајина.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Онда је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате ко је тамо био?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Како не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кажите нам.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Слоба Граховац и Душан, како презиме? Дуле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате каква је њихова функција била? Тог Слобе Граховца?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па они су испред САО Крајине били, тачно какво су звање имали, не могу Вам рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то била територијална одбрана или милиција?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Територијална одбрана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. А да ли знате да ли су се ту евентуално издавале неке пропуснице?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате? Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље. Од бранилаца? Има ли неко? Изволите.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Адвокат Фурјановић Бранислава. Да ли сте у октобру 91.године, били начелник СУП-а у Шиду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Да.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Намерно сам Вам поставила питање да ли сте Ви били у октобру 1991.године, да би, ако можете да се сетите ко је био командант територијалне одбране Шид у октобру значи исте године?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Лукић Душан, начелник територијалне одбране.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је он жив?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Јесте.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Где живи?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У Шиду.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Да ли је значи у истом том периоду постојала и територијална одбрана Републике Српске Крајине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: САО Славоније, Барање.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Извињавам се, САО Славоније, Барање и.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Да.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У исто то време?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: То не могу тачно, нисам сигуран, али да су у неком времену били на подручју Шида, у граду Шиду, ТО Шид нормално а и ови из Вуковара су били.

Адв БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље? Од бранилаца? Нема нико више.

Од оптужених? Нема нико. Пуномоћници изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Наташа Кандић. Ја бих Вас питала да ли сте Ви имали као СУП податке о присуству неких институција ван Републике Србије на територији општине Шид?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Нисам Вас потпуно разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте као полиција имали податке о присуству, деловању у граду институција, делова институција неких других ентитета који нису Република Србија. Јесте ли имали те податке? Да ли сте регистровали то? Пратили то? Ево сад Вас је бранилац питала да ли је била територијална одбрана, да ли сте имали Ви то регистровано да је то нека институција тамо из неке друге, да ли је то била институција Републике Србије?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате за још неку институцију или део институције који није био у оквиру система Републике Србије, а деловао је имао просторије и деловао је на територији општине Шид?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не знам. Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате ко је Богуновић?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Како да не?

НАТАША КАНДИЋ: Ко је он?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Бора Богуновић из Негославаца, једно време овај, министар унутрашњих послова да ли САО Крајине, како се већ звала.

НАТАША КАНДИЋ: Где је његово седиште било?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не знам где је било седиште, ја мислим да је било у Вуковару или горе у Белом Манастиру.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је имао просторије у Шиду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: То ми није познато.

НАТАША КАНДИЋ: А одакле га Ви знате?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па познајем човека, живи у Шиду већ годинама.

НАТАША КАНДИЋ: Из тог времена? Ја Вас питам за то време.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У то време сам га и упознао.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У то време сам га и упознао. Вероватно ти активисти.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате да је био министар?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Како да не.

НАТАША КАНДИЋ: Где сте га виђали?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У граду.

НАТАША КАНДИЋ: У граду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Зашто да не? Овај виђали смо се у граду, Шид је мало место. Неких других ја као начелник СУП-а у Шиду са њим нисам имао. Значи, нити, да ли је он на неком вишем нивоу имао разговоре, договоре и то, али са мношћом као начелником СУП-а Шид није имао.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми овај, да ли сте познавали Радована Стојчића Бацу?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Познавао сам га, како да не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Он није био на нашем подручју.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Ако питате, на нашем подручју није био уопште у то време.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је у вези са догађајима у Хрватској?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Уопште у Шид није уопште долазио.

НАТАША КАНДИЋ: Није уопште долазио?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Са мношћом није у то време контактирао.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте ли сасвим сигурни?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Сигуран. Са мношћом није био Баца.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате пошто сте виђали министра Богуновића, ко је њега поставио?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, кажете виђали сте Девчића, знате да је био командир полиције и да се о догађајима па сте рекли ето кад је освојен, кад је ослобођен Ловас. Ко Вас је о томе обавестио?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Нисам спомињао то што Ви кажете, небитно.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте, рекли сте кад је ослобођен Ловас.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па нормално да се чуло знало се, па био сам у тој служби.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па био сам у тој служби, знао сам од људи да ли од мојих полицајаца, да ли од неког другог, а тачно да Вам кажем, не могу рећи.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли Ваши полицајци одлазили на територију за ослобађање акцију? Јесу ли учествовали?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Сигурно. По мом знању нису и мом одобрењу и сазнању.

НАТАША КАНДИЋ: По Вашем знању, а као добровољци?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли можете да се сетите од кога сте то чули да је Ловас ослобођен? Кажете можда од полицајаца, од кога?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не могу Вам то рећи.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте можда са Девчићем разговарали о томе или о томе шта се.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Вероватно, вероватно.

НАТАША КАНДИЋ: Немате директна сазнања?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не могу Вам то рећи, пре 20 година је то било.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам да ли сте од њега чули шта се, како је то протекло то ослобађање како Ви кажете, шта се после тога догодило, шта је, како је текло, да ли сте га виђали континуирано?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Ништа детаљно, није то баш тако континуирано, али хајде, видео сам више од оних осталих, али ништа ту није детаљно причано о тим активностима везано за.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте имали нека сазнања уопште шта се догодило?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Само рекла-казала, а директно не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте чули Ви као полицајац и начелник рекла-казала?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па било је прича да је то што је предмет овог суђења.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: То што је предмет овог суђења, а то ја не знам, то не знам, баш буквално ништа.

НАТАША КАНДИЋ: Сада сте рекли ово што је предмет суђења. Шта сте то чули?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: То да је група грађана хрватске националности, група мештана хрватске националности овај натерана на минско поље, у том смислу, како ћу сада дефинисати друго.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вам је неко од Ваших полицајаца рекао?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не могу Вам то, мислим не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте чули у вези са тим, ко је учествовао у томе да резултат буде да страдају људи, да ли сте чули?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, о томе немам никаквих сазнања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте се као начелник СУП распитивали да ли је неко од грађана Шида, да ли је неко био на том терену?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Нисам се распитивао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте примили информације да је у неком од тих догађаја учествовао неко ко је из Шида, из околине, из Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбија се одговор на то питање, нико из Шида није на оптужници, према томе.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то је једно погранично место и ту је циркулација, резервиста, добровољаца, свега, војних, безбедносних служби и ту долазе све информације, независно да ли је неко из Шида, него све информације такве сливају се код господина Макивића.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Између осталог, не само код мене, рекли смо да је био ту и пуковник Петковић и.

НАТАША КАНДИЋ: Само да Вас питам, рекли сте, да ли сте се Ви свакодневно виђали са Петковићем?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: У неком периоду јесмо.

НАТАША КАНДИЋ: У том периоду?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Па у том, хајде.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је основа Вашег непосредног, претпостављам није приватно, је ли тако?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Него је професионално? Шта је размена информација, он је безбедњак, је ли тако?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Јесте, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се по тој основи виђате?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Најчешће.

НАТАША КАНДИЋ: Које информације размењујете?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Све што се дешавало, сада Вам детаљисати не могу, Ви питате нешто што, све што се дешавало на територији места Шид, а и на територији Крајине.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је предмет тих ваших професионалних сусрета и овог нешто, тај 10.10., ослобађање?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не, то код нас није било, на неком званичном састанку везано са пуковником Петковићем

НАТАША КАНДИЋ: Сада сте рекли да је предмет разговора оно што се догађа.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Али о томе нисмо расправљали.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, наведите нешто, што се тамо догађало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли нешто за Ловас причали са тим Петковићем или не?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Ја се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете ево питао вас је бранилац овде оптуженог у вези са тим Вашариштем. Да ли се сећате.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Рекао сам да не.

НАТАША КАНДИЋ: Можда Вам није дао довољно података овај, да ли се сећате тог догађаја да је у Шиду било јако пуно резервиста када је било побуне, да ли ће да иду, неки неће да иду, те да се један резервиста убио. Да ли се сећате тога?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Да је било много резервиста, да је Вашариште као простор било пуно људи, наоружања и то, да, а око побуне сам рекао да не.

НАТАША КАНДИЋ: И кажите ми, да ли сте Ви добили неку пријаву, било у вези са Ловасом, било у вези са Товарником, у вези са неким кривичним делима потчињеним на тој територији, изван Хрватске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На подручју Ловаса, да ли је стизала нека пријава код Вас?

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

Сведок НЕЂО МАКИВИЋ: Не сећам се.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања. Да ли има допунских питања? Нема.

Довршено сведочење.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес **СЕ ПРЕКИДА** у 18,20 часова и биће настављен дана:

16. јуна 2011. године,

са почетком у 14 часова и 30 минута.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

ВР 30380